

I. DISPOSICIÓNS XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

6900 *Lei 7/2013, do 25 de xuño, de declaración do Parque Nacional da Serra de Guadarrama.*

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei:

PREÁMBULO

A Rede de Parques Nacionais de España integra un conxunto de espazos que recollen as mellores mostras do patrimonio natural do noso país. Conforman un sistema representativo da nosa rica biodiversidade, das nosas paisaxes e da nosa forma de entender a relación do home co territorio. Os elementos básicos da rede, os catorce parques nacionais actualmente existentes, quedan suxeitos a un exixente réxime xurídico destinado a asegurar a súa protección, co obxectivo declarado de garantir que as futuras xeracións poidan gozar deste legado natural.

A presente lei declara o Parque Nacional da Serra de Guadarrama, cunha superficie de 33.960 hectáreas pertencentes ás comunidades autónomas de Madrid (21.714 hectáreas) e de Castilla y León (12.246 hectáreas). Os estudos científicos que lle serviron de fundamento demostraron que o dito espazo reúne as condicións e características que a Lei 5/2007, do 3 de abril, da Rede de Parques Nacionais, exige para a súa incorporación a esta. A súa dimensión e continuidade territorial, a súa riqueza e coherencia ambiental, unido ao estrito réxime a que se somete a intervención humana, tanto dentro do propio parque nacional como na súa zona periférica de protección, garanten a conservación dos ecosistemas naturais e a viabilidade da súa evolución natural, sen ou con escasa intervención humana, de acordo cos ambiciosos estándares que establece a citada Lei de 2007.

En efecto, o espazo natural que coa presente lei pasa a integrar o Parque Nacional da Serra de Guadarrama conta cunha riqueza ecolóxica e cultural tan sobresaíntes que aconsellan que a súa conservación sexa declarada de interese xeral e se eleve o seu réxime de protección ao máis alto nivel que permite o noso ordenamento xurídico.

Se a riqueza ecolóxica de por si xa é merecente da declaración que a presente lei acomete, o patrimonio cultural, educativo e científico xerado nos territorios integrantes do novo parque nacional é extraordinario, probablemente sen parangón en ningún outro territorio da nosa xeografía. Aínda hoxe perviven nas tradicións e no recordo colectivo os elementos que deron lugar a unha cultura propia e singular, perfectamente adaptada a un contorno natural xeneroso, agreste e difícil, protagonizada por pastores e vaqueiros, por *hacheros* e *gabarros*, por carboeiros, neveiros e por outras xentes da serra. Ademais, como gonzo natural que une e vertebra o norte e o sur peninsulares, a Serra de Guadarrama foi testemuña muda de batallas e outros acontecementos históricos que integran o tecido afectivo deste país. Finalmente, fundamentalmente a partir da segunda metade do século XVIII, lugares emblemáticos como os portos de Navacerrada e La Fuenfría, El Circo de Peñalara, La Pedriza, El Montón de Trigo, La Cuerda Larga, La Maliciosa ou Siete Picos, por citar algúns dos máis coñecidos, serviron de inspiración, estímulo e laboratorio para naturalistas e científicos de todas as especialidades, para educadores, para artistas e para deportistas.

Non é de estrañar así que poucas montañas da nosa xeografía fosen tan queridas, tan gabadas por escritores, filósofos e poetas, desde o Século de Oro ata as xeracións do 98 e do 27. E no entanto, é forzoso recoñecer que a cidadanía de Madrid e outros contornos da serra a miúdo viviron con descoido, de costas a este valioso patrimonio natural, co que a súa declaración como parque nacional debe ter un saudable efecto pedagóxico.

Con todo, a declaración de parque nacional non soamente dá satisfacción ao interese xeral de preservar toda esta riqueza natural e cultural que atesoura a Serra de Guadarrama, senón que, ademais, fai xustiza co que foi un profundo anhelo social sentido desde hai case un século. En efecto, a necesidade de frear a deterioración que o incremento demográfico e o turismo de masas producen nun contorno tan próximo a unha grande urbe como é Madrid xa foi publicamente denunciada en 1923, nas páxinas do xornal *El Sol*, onde se reclamaba a creación dun parque nacional ao abeiro da entón recente e pioneira en Europa Lei de parques nacionais de 1916. A iniciativa, obviamente, non tivo entón a acollida esperada, pero, sen dúbida, serviu de xerme ás numerosas iniciativas populares xurdidas posteriormente, ás cales, en boa medida, se deben os distintos instrumentos normativos protectores de que hoxe goza a Serra de Guadarrama.

En efecto, a declaración de parque nacional significa a elevación dos niveis de protección de que, por razóns ambientais, dispón xa a Serra de Guadarrama. Así, dentro do seu ámbito físico, encóntranse os sitios naturais de interese nacional declarados nos anos 30, da Cumbre, Circo e Lagunas de Peñalara, da Pedriza del Manzanares e o Pinar de la Acebeda. Ademais, e cun ámbito que excede o do novo parque nacional, coexisten outros réximes de protección ambiental, nacionais e comunitarios, dos cales, sen dúbida, o parque se beneficiará. Este é o caso, na vertente madrileña, do Parque Natural da Cumbre, Circo e Lagunas de Peñalara, e do Parque Rexional da Bacía Alta do Manzanares, e na vertente segoviana, do Parque Natural Serra Norte de Guadarrama. Seis espazos da Rede Natura 2000 están situados no parque nacional e no sector madrileño, gran parte do territorio encóntrase dentro da Reserva de Biosfera da Bacía Alta do Manzanares declarada pola UNESCO. Por último, as zonas húmidas do Macizo de Peñalara están incluídas na listaxe de zonas húmidas de importancia internacional do Convenio de Ramsar.

A presente lei non soamente culmina unha detallada avaliación científica dos seus valores ecolóxicos e culturais, senón tamén un longo proceso administrativo particularmente complexo, dado que o territorio protexido se interna en dúas comunidades autónomas, a de Castilla y León e a de Madrid. É por iso que desde ambas as comunidades autónomas se impulsou a declaración deste territorio como parque nacional, que se iniciou cun protocolo de colaboración subscrito entre ambas as comunidades autónomas o 25 de marzo de 2002 para a definición dun plan de ordenación de recursos naturais, no marco do cal se analizaría a posibilidade de declarar un parque nacional. Finalizado o proceso de planificación previa coa aprobación do Plan de ordenación de recursos naturais, polo Decreto 96/2009 da Comunidade de Madrid e o Decreto 4/2010 da Comunidade de Castilla y León culmínase nunha proposta de declaración de parque nacional aprobada polas asembleas lexislativas de ambas as comunidades autónomas. O Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente considerou a proposta adecuada e que cumpre os requisitos que exige a Lei 5/2007, do 3 de abril, da Rede de Parques Nacionais. Neste mesmo sentido pronunciouse o Consello da Rede de Parques Nacionais. Por outro lado, o parque nacional, consciente do alto valor ambiental dos territorios que o limitan, nace cunha clara vontade de ampliación seguindo, para iso, se for o caso, o procedemento establecido na súa propia lei declarativa.

Esta lei ten por obxecto a declaración do Parque Nacional da Serra de Guadarrama, en virtude do artigo 149.1.23.^a da Constitución española, que lle outorga ao Estado a competencia para ditar a lexislación básica en materia de ambiente e de acordo co disposto no artigo 10.1 da Lei 5/2007, do 3 de abril, da Rede de Parques Nacionais.

A norma de declaración considerou as características singulares, únicas e representativas deste territorio, no cal se identifican nove dos sistemas naturais incluídos

na Lei 5/2007, do 3 de abril, da Rede de Parques Nacionais, entre eles, os piñeirais de *Pinus sylvestris*, de recoñecido valor ambiental, naturalidade e excelente estado de conservación sobre solos silíceos que achegan representatividade á rede e os «sistemas naturais de orixe glaciario e periglaciario», que posúen unha modelaxe máis propia de latitudes máis do norte ou de altitudes máis elevadas. Están incluídas «zonas húmidas e lagoas de alta montaña» que destacan pola súa singularidade xeomorfolóxica. A excepcionalidade dos seus sistemas «formacións e relevos de montaña e alta montaña» encóntrase na xeomorfoloxía da rocha granítica que salienta formas do relevo e paisaxes únicas. Os sistemas naturais «caxigueiras e cerqueiras», pouco representados na rede, as «matogueiras supraforestais, pasteiros de alta montaña, estepas leñosas de altura e cascalleiras» e «piñeirais, sabinares e cimbreiras» achegan unha maior representación na Rede de Parques Nacionais. Tamén se recoñecen neste espazo a proporción e a singularidade relevante de especies. Ademais da presenza significativa de endemismos de flora e fauna, e as emblemáticas aguia imperial ibérica, voitre negro e cegoña negra, destaca a elevada porcentaxe de especies censadas en España, cun total do 40 % da herpetofauna, o 39 % das aves e o 49 % dos mamíferos.

Así mesmo, esta lei establece os obxectivos do parque nacional, e o seu ámbito territorial nas comunidades autónomas de Madrid e Castilla y León, a zona periférica de protección e a área de influencia socioeconómica, así como o réxime xurídico de protección asociado ao territorio do parque nacional, no cal se especifican os usos e as actividades no interior do parque, clasificándose en compatibles coa súa conservación, necesarios para a xestión ou incompatibles. Establece tamén o modelo de xestión do espazo que, respectando a competencia para a xestión ordinaria e habitual das comunidades autónomas, crea unha comisión de coordinación onde están representadas tanto a Administración xeral do Estado como as comunidades autónomas de Madrid e Castilla y León, recoñecendo así a capacidade de coordinación da Administración xeral do Estado, amparada polo Tribunal Constitucional na súa sentenza 194/2004. Así mesmo, na norma detállase o alcance que deben ter os instrumentos de planificación e colaboración, o réxime sancionador específico de aplicación, así como o réxime xurídico que se establece nos Montes Matas e Pinar de Valsaín incluídos na zona periférica de protección.

A lei recolle tamén a posibilidade de intervención do Estado con carácter excepcional, concreto, singular e puntual para garantir a conservación do parque nacional.

Ademais, esta lei modifica a Lei 5/2007, do 3 de abril, da Rede de Parques Nacionais, introducindo dous novos artigos relativos á declaración do estado de emerxencia en parques nacionais e ao sistema de colaboración, cooperación e obrigas en relación coa información na Rede.

Sobre todas esas premisas, desenvólvese a norma de declaración que se xunta e que debe permitir consolidar ante a sociedade española a Rede de Parques Nacionais como o máis senlleiro, representativo e simbólico dos nosos sistemas de protección da natureza.

Artigo 1. *Obxecto.*

1. Declárase o Parque Nacional da Serra de Guadarrama, cuxa conservación se considera de interese xeral do Estado, e intégrase na Rede de Parques Nacionais, de acordo co previsto na lexislación básica na materia.

2. A declaración do Parque Nacional da Serra de Guadarrama ten por finalidade:

a) Protexer a integridade dos seus valores naturais e paisaxes características e a funcionalidade dos seus sistemas naturais que constitúen unha mostra representativa da alta montaña mediterránea.

b) Asegurar a conservación e, se é o caso, a recuperación dos hábitats e das especies presentes no seu interior.

c) Mellorar o coñecemento, potenciando a actividade investigadora e o seguimento da evolución dos procesos naturais, así como a difusión dos seus valores.

d) Contribuír a un desenvolvemento sustentable das poboacións situadas na área de influencia socioeconómica do Parque Nacional da Serra de Guadarrama.

e) Achegar á Rede de Parques Nacionais unha mostra representativa dos sistemas naturais de alta montaña mediterránea como son matogueiras e pasteiros alpinos, piñeirais, cerqueirais, turbeiras, con modelaxe glaciario e periglaciario e presenza de relevos e elementos xeolóxicos singulares.

f) Contribuír á conservación do patrimonio cultural, material e inmaterial e, en particular, dos modos de vida tradicionais consubstanciais cos valores que se deben preservar do territorio.

g) Ordenar, de forma compatible coa súa conservación, o seu uso e aproveitamento público para toda a sociedade, incluíndo as persoas con algunha discapacidade.

Artigo 2. *Ámbito territorial.*

1. O Parque Nacional da Serra de Guadarrama comprende o ámbito territorial incluído dentro dos límites que se describen nos anexos I e V da presente lei, cunha superficie de 33.960 hectáreas pertencentes ás comunidades autónomas de Madrid (21.714 hectáreas) e de Castilla y León (12.246 hectáreas).

2. Por acordo de Consello de Ministros, por proposta do ministro de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente, ou por iniciativa da Comunidade de Madrid ou a Xunta de Castilla y León, e sempre de acordo con estas, logo de informe do Comité Científico, da Comisión de Coordinación e do Consello da Rede de Parques Nacionais, poderán incorporarse ao parque nacional terreos estremeiros, de similares características ou cuxos valores resulten complementarios cos daquel, cando concorran algunha das seguintes circunstancias:

a) Sexan de titularidade do Estado ou da comunidade autónoma na cal se encontren situados.

b) Sexan incorporados ao patrimonio público para o mellor cumprimento dos fins desta lei.

c) Sexan achegados polos seus propietarios para o logro dos ditos fins.

Artigo 3. *Réxime xurídico de protección.*

1. O réxime xurídico de protección establecido na presente lei terá carácter prevalente fronte a calquera outra normativa sectorial vixente sobre o territorio do parque nacional.

2. Co obxecto do logro dos obxectivos do parque nacional, e con carácter xeral, no parque nacional, e no marco do Plan reitor de uso e xestión, os usos presentes no interior do parque nacional clasificaranse en compatibles coa súa conservación, necesarios para a xestión ou incompatibles.

a) Manteranse aqueles usos e actividades tradicionais que, tendo contribuído historicamente a conformar o territorio, sexan declarados como compatibles e regulados no Plan reitor de uso e xestión.

b) No caso daqueles usos presentes no territorio que, alén de resultaren compatibles, sexan declarados no Plan reitor de uso e xestión como necesarios para a xestión, estes serán entendidos como parte dos elementos modeladores da configuración do territorio e, en consecuencia, esenciais para o logro dos obxectivos de conservación do parque nacional, polo que serán protexidos e apoiados pola administración deste.

c) Independentemente do anterior, quedan prohibidos no interior do Parque Nacional da Serra de Guadarrama todos aqueles usos e actividades declarados como incompatibles polo Plan reitor de uso e xestión por alteraren ou poñeren en perigo a estabilidade dos sistemas naturais, os procesos ecolóxicos ou a integridade dos seus compoñentes físicos ou biolóxicos.

En particular, queda prohibido:

1) O desenvolvemento no territorio do parque nacional de novos usos ou actividades que supoñan cambios na actual estrutura, aparencia ou composición da paisaxe que hai que conservar.

2) O novo establecemento de calquera tipo de construción, edificación e instalación permanente, así como de infraestruturas tales como tendidos eléctricos, parques eólicos, instalacións de tráfico terrestre ou aéreo, ou remontes mecánicos, aproveitamentos hidráulicos ou hidroeléctricos, redes enerxéticas e trazados de vías de comunicación e camiños, entre outras. Excepcionalmente, a administración xestora, logo de informe do Padroado e da Comisión de Coordinación, poderá autorizar instalacións que resulten precisas para unha adecuada xestión do parque ou debidamente xustificadas por razón de protección ambiental ou interese social, sempre que non exista outra solución satisfactoria.

3) A explotación e extracción de minaría e areas, a realización de calquera tipo de verteduras ou abandono de residuos, a corta con fins comerciais, a caza deportiva e comercial e a pesca deportiva e recreativa, e con carácter xeral, calquera actuación que poida supor destrución, deterioración ou transformación dos elementos naturais singulares da zona. Non quedan afectadas pola prohibición anterior as actividades que a administración xestora do parque nacional, de acordo coas determinacións que estableza o Plan reitor de uso e xestión, programe en materia de control de poboacións, ordenación de masas forestais ou erradicación de especies exóticas invasoras.

4) Todas aquelas actividades que queden prohibidas na lexislación básica sobre parques nacionais e nos seus instrumentos de desenvolvemento, en particular o Plan director da Rede de Parques Nacionais, así como as que sexan identificadas como incompatibles coas finalidades do Parque Nacional da Serra de Guadarrama no seu Plan reitor de uso e xestión.

3. En particular, e en relación coa actividade forestal comercial presente no parque nacional no momento da súa declaración, as ordenacións vixentes serán revisadas no prazo de catro anos co obxecto da adecuación do actual modelo de xestión aos aspectos recollidos nesta lei, poñéndose fin á citada actividade a partir dese momento.

4. No prazo de dez anos a partir da entrada en vigor desta lei, as administracións públicas, preferentemente de común acordo cos titulares implicados, conforme o que se determine no Plan reitor de uso e xestión e, primando en todo caso os acordos voluntarios con eles, procederán á supresión dos usos, instalacións ou actividades que, definidos nos puntos anteriores, puideren existir no momento da declaración. Nos casos en que a dita supresión non sexa posible por razóns de utilidade pública prevalente, adoptarán no mesmo prazo as medidas precisas para a corrección dos impactos ambientais que se puideren estar producindo, en particular, as que se relacionan no anexo II.

5. Serán indemnizables aquelas limitacións de dereitos e intereses patrimoniais lexítimos que se produzan en cumprimento dos fins desta lei e demais normativa de protección do parque nacional, de conformidade coa lexislación básica en materia de responsabilidade patrimonial da Administración.

6. Os terreos incluídos dentro do parque nacional quedan clasificados como solo non urbanizable de protección na Comunidade de Madrid, e como solo rústico de protección natural na Xunta de Castilla y León. Con carácter xeral, os plans ou normas urbanísticas adaptarán as súas previsións ás limitacións derivadas desta lei e dos instrumentos de planificación xa aprobados ou que se aproben no seu desenvolvemento e aplicación, en particular os plans de ordenación de recursos naturais. Mentres non se adaptasen os plans ou normas urbanísticas, as disposicións da presente lei e dos plans que a desenvolvan serán de aplicación directa para as administracións competentes.

Artigo 4. *Zona periférica de protección.*

1. Declárase como zona periférica de protección do Parque Nacional da Serra de Guadarrama, para os efectos do previsto na lexislación básica do Estado sobre parques nacionais, o territorio incluído dentro dos límites que se describen nos anexos III e V da presente lei.

2. Na zona periférica de protección será de aplicación a normativa reguladora establecida nos plans de ordenación dos recursos naturais da Comunidade de Madrid e a Xunta de Castilla y León, así como aquelas determinacións específicas contidas nos instrumentos de planificación territorial e de espazos naturais protexidos que lles sexan de aplicación. Complementariamente, o territorio dos Montes Matas e Pinar de Valsaín incluído na zona periférica de protección será obxecto dun réxime xurídico especial que se especifica no punto 3 deste artigo.

3. Os Montes Matas e Pinar de Valsaín, propiedade do organismo autónomo Parques Nacionais, manterán o seu modelo de administración por parte do citado organismo e quedarán parcialmente incorporados ao parque nacional. A superficie destes montes incluída na zona periférica de protección constituirá unha área de especial protección do parque nacional onde será de aplicación o réxime xurídico do parque nacional, ao cal quedan vinculados, excepto no relativo ao aproveitamento hidroeléctrico da central do salto do Olvido, que non poderá cambiar as súas condicións actuais, aos aproveitamentos tradicionais gandeiros extensivos, sempre que non afecten a conservación da vexetación, e á actividade forestal tradicional e a comercialización dos seus aproveitamentos forestais, que deberá facerse cos máis estritos criterios de conservación e de acordo co correspondente proxecto de ordenación forestal, segundo o establecido na lexislación de montes estatal e autonómica.

En caso de que a actividade forestal e a corta comercial sexa abandonada na totalidade ou en parte dos territorios dos Montes de Valsaín, proporase a incorporación destas áreas ao parque nacional seguindo o procedemento de ampliación previsto na normativa vixente.

Artigo 5. *Área de influencia socioeconómica.*

1. Declárase como área de influencia socioeconómica do Parque Nacional da Serra de Guadarrama, para os efectos do previsto na lexislación básica do Estado sobre parques nacionais, o espazo formado polos termos municipais onde se encontra situado o parque nacional e a súa zona periférica de protección, e que se relacionan no anexo IV da presente lei.

2. As entidades locais, as entidades empresariais e as persoas físicas e xurídicas radicadas no interior da área de influencia socioeconómica, e as institucións privadas sen fins de lucro con actividade nela, poderanse beneficiar do réxime de subvencións, axudas e medidas de desenvolvemento previstas tanto na lexislación básica sobre parques nacionais como na normativa de desenvolvemento das comunidades autónomas. Para tal fin, as administracións públicas poderán establecer os correspondentes instrumentos de colaboración e cooperación.

3. O Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente, e a Comunidade de Madrid e a Xunta de Castilla y León poderán promover o desenvolvemento socioeconómico sustentable en termos de compatibilidade co parque nacional, desenvolvendo, de forma coordinada, cantas accións, plans e programas consideren convenientes para ese fin, para o cal poden constituir os correspondentes consorcios e subscribir convenios de colaboración entre eles e co resto das administracións, institucións e colectivos implicados.

Artigo 6. *Utilidade pública e interese social.*

Declárase para todos os efectos a utilidade pública e interese social das actuacións que, para a consecución dos obxectivos establecidos na presente lei, deban acometer as administracións públicas no interior do parque nacional e a súa zona periférica de protección.

Artigo 7. *Adquisición polo tanto e retracto.*

As administracións públicas competentes poderán exercer os dereitos de adquisición polo tanto e retracto respecto dos actos ou negocios xurídicos de carácter oneroso e celebrados *inter vivos* que comporten a creación, transmisión, modificación ou extinción de dereitos reais que recaian sobre leiras rústicas situadas no interior do parque nacional ou que sexan estremeiros a este, incluídos calquera operación ou negocio en virtude dos cales se adquira a maioría no capital social de sociedades titulares dos dereitos reais citados. Para estes efectos:

a) O transmitente notificará fidedignamente á administración competente o prezo e as condicións esenciais da transmisión pretendida. Dentro dos tres meses seguintes á notificación, a dita administración poderá exercer o dereito de adquisición polo tanto obrigándose ao pagamento do prezo convido nun período non superior a dous exercicios económicos.

b) Cando o propósito de transmisión non se notificase de maneira fidedigna, a administración competente poderá exercer o dereito de retracto, no prazo dun ano a partir da data en que teña coñecemento da transmisión e nos mesmos termos previstos para a adquisición polo tanto.

c) Os rexistradores da propiedade e mercantís non inscribirán transmisión ou constitución de dereito ningún sobre os bens referidos sen que se acredite térense cumprido os requisitos sinalados neste punto.

Artigo 8. *Organización da xestión.*

1. A xestión ordinaria e habitual do Parque Nacional da Serra de Guadarrama corresponderá, nos seus respectivos ámbitos territoriais, ás comunidades autónomas de Madrid e Castilla y León, que a organizarán de forma que resulte coherente cos obxectivos dos parques nacionais, e asegurando a xestión integrada do parque nacional.

2. A Administración xeral do Estado e as comunidades autónomas de Madrid e Castilla y León coordinarán as súas actuacións no marco da Comisión de Coordinación á cal se refire o seguinte artigo. Así mesmo, poderán subscribir acordos para colaboraren na consecución dos obxectivos desta lei.

3. Cando, de acordo coa información dispoñible, a Administración xeral do Estado teña datos fundados de que o parque nacional se encontra nun estado de conservación desfavorable e os mecanismos de coordinación non resulten eficaces para garantir a súa conservación, esta poderá, con carácter excepcional e co fin de evitar danos irreparables nos sistemas naturais que motivaron a declaración do parque nacional, adoptar, de modo concreto, singular e puntual, aquelas medidas e accións indispensables para asegurar o cumprimento dos obxectivos da presente lei e a adecuada conservación do parque nacional.

Artigo 9. *Coordinación.*

1. Constituirase unha comisión de coordinación, no seo da Administración xeral do Estado, adscrita ao Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente, e composta por catro representantes da Administración xeral do Estado e dous representantes de cada unha das comunidades autónomas implicadas. O presidente da Comisión de Coordinación será designado polo presidente do organismo autónomo Parques Nacionais de entre os representantes da Administración xeral do Estado.

2. A Administración xeral do Estado, no marco da citada comisión, coordinará as actuacións que se desenvolvan no parque nacional, co obxecto de asegurar a coherencia xeral do Parque Nacional da Serra de Guadarrama.

3. Correspóndelle á Comisión de Coordinación:

a) Velar polo logro dos obxectivos básicos do Parque Nacional da Serra de Guadarrama, asegurando o intercambio de información sobre a actividade xestora que no

parque nacional se realice e procurando a coherencia no exercicio das competencias das administracións autonómicas.

b) Coñecer e coordinar a aplicación dos programas e actuacións que no parque nacional se desenvolvan.

c) Propoñer convenios e marcos de colaboración, así como realizar cantas propostas estime pertinentes.

Artigo 10. *Réxime económico e de colaboración.*

1. A Comunidade de Madrid e a Xunta de Castilla y León atenderán, con cargo aos seus orzamentos, os gastos derivados da xestión ordinaria e habitual do parque nacional, na forma que así acorden e no ámbito territorial que lles é propio.

2. A Administración xeral do Estado e a Comunidade de Madrid e a Xunta de Castilla y León poderán establecer, de común acordo, instrumentos de cooperación financeira previstos no artigo 20.3 da Lei 5/2007, do 3 de abril, da Rede de Parques Nacionais, para asegurar o cumprimento dos obxectivos da presente lei, e a aplicación no Parque Nacional da Serra de Guadarrama das directrices básicas que se establezan na lexislación básica do Estado en materia de protección do ambiente e no Plan director.

3. Poderán acordar, igualmente, a participación do Parque Nacional da Serra de Guadarrama en programas multilaterais de actuación nos cales, respectando, en todo caso, o principio de voluntariedade e sobre a base da aplicación de criterios de prioridade aprobados polo Consello da Rede, a Administración xeral do Estado asuma o financiamento daquelas actuacións singulares e extraordinarias que, de común acordo, se identifiquen. Para tal fin, a Administración xeral do Estado terá en conta as dispoñibilidades orzamentarias.

Artigo 11. *Instrumentos de planificación.*

1. O instrumento para a planificación da xestión do Parque Nacional da Serra de Guadarrama é o Plan reitor de uso e xestión; axustarase ao disposto no Plan director da Rede de Parques Nacionais e terá unha vixencia de dez anos. Será elaborado conxuntamente pola Comunidade de Madrid e a Xunta de Castilla y León e será aprobado polas respectivas administracións autonómicas.

2. A súa elaboración incorporará necesariamente un proceso de participación cun período de información pública. No seu contido o Plan reitor de uso e xestión adecuarase ao establecido na lexislación básica sobre parques nacionais e no Plan director da Rede de Parques Nacionais.

3. En caso de revisión do Plan director da Rede de Parques Nacionais, as comunidades autónomas procederán á revisión dos contidos do Plan reitor de uso e xestión para a súa adecuación a este.

4. O dito plan reitor conterá, ao menos, o sinalado na lexislación básica do Estado aplicable e no Plan director da Rede de Parques Nacionais e, en particular:

a) As normas, obxectivos, liñas de actuación e criterios xerais de uso e ordenación do parque nacional.

b) A zonificación do parque, delimitando as áreas dos diferentes usos e establecendo a normativa de aplicación en cada unha delas, de acordo cos tipos de zonas que se establezan no Plan director.

c) As actuacións precisas para a consecución dos obxectivos do parque nacional en materias tales como conservación, uso público, investigación e educación ambiental, e a estimación económica dos investimentos correspondentes a elas.

d) A relación de actividades clasificadas en incompatibles, compatibles e, entre estas, as especificamente necesarias para a xestión, así como os instrumentos de colaboración cos titulares e propietarios para o seu desenvolvemento.

e) As condicións baixo as cales poden desenvolverse as actividades compatibles cos obxectivos do parque nacional.

f) O réxime para a supresión das actividades clasificadas como incompatibles.

- g) Os criterios para a xestión e, se é o caso, control das especies introducidas presentes no interior do parque nacional.
- h) O marco para a integración dos titulares de dereitos e dos residentes locais nas actividades asociadas á xestión do parque nacional.
- i) Os parámetros e indicadores que se deberán utilizar para realizar o seguimento e a avaliación do estado de conservación do parque nacional e do grao de cumprimento dos obxectivos do parque.

Artigo 12. *Padroado do parque nacional.*

1. Como órgano de participación da sociedade no Parque Nacional da Serra de Guadarrama créase o Padroado do Parque Nacional da Serra de Guadarrama.

2. A Comunidade de Madrid e a Xunta de Castilla y León establecerán, de común acordo, a adscrición administrativa do padroado e a súa normativa de organización, logo de informe da Comisión de Coordinación.

3. Na composición do padroado asegurárase a paridade entre representantes da Administración xeral do Estado, designados polo Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente, e os representantes das comunidades autónomas. Así mesmo, estarán representadas as administracións locais, os axentes sociais, os propietarios públicos e as asociacións de propietarios de terreos privados incluídos no parque, así como aquelas outras institucións, asociacións e organizacións relacionadas co parque, ou cuxos fins concorden cos obxectivos desta lei.

4. O Padroado do Parque Nacional da Serra de Guadarrama exercerá as funcións establecidas na lexislación básica do Estado, así como aquelas outras que lle poidan asignar as comunidades autónomas de Madrid e Castilla y León. En particular, as seguintes:

- a) Coñecer o cumprimento das normas que afecten o parque nacional.
- b) Promover cantas xestións considere oportunas a favor do espazo protexido.
- c) Emitir informe sobre o Plan reitor de uso e xestión e as súas modificacións, así como sobre os plans de traballo e investimentos, ou calquera desenvolvemento sectorial derivado deste.
- d) Aprobar a memoria anual de actividades e resultados, propoñendo as medias que considere necesarias para corrixir disfuncións ou mellorar a xestión.
- e) Emitir informe sobre a programación anual de actividades que se van realizar.
- f) Emitir informe sobre os proxectos e propostas de obras e traballos que se pretendan realizar no parque nacional e que non estean contidos nos plans de traballo e investimentos.
- g) Emitir informe sobre aqueles proxectos desenvolvidos no contorno do parque nacional que se prevexa que poidan ter impacto significativo ou afectar os valores naturais deste.
- h) Emitir informe sobre as solicitudes presentadas ás convocatorias de subvencións financiadas con cargo aos orzamentos xerais do Estado, que se realizará na Área de Influencia Socioeconómica.
- i) Emitir informe sobre posibles ampliacións do parque nacional ou da súa zona periférica de protección.
- j) Propoñer normas e actuacións para a máis eficaz defensa dos valores do parque nacional.
- k) Establecer o seu propio regulamento de réxime interior.

Artigo 13. *Participación na conservación do parque nacional.*

1. As administracións públicas asegurarán a participación efectiva dos propietarios e outros titulares de dereitos sobre terreos situados no interior do parque nacional na súa conservación.

2. Para tal fin o Plan reitor de uso e xestión do parque nacional establecerá as medidas que garantan a compatibilidade das actividades que se realicen no parque

nacional cos obxectivos de conservación, incluídas as de promoción dos produtos tradicionais, así como as condicións nas cales os titulares dos terreos poden colaborar coas administracións públicas na execución das medidas de conservación do parque.

Artigo 14. *Acción pública.*

Será pública a acción para exixir ante os órganos administrativos e os xudiciais a observancia do establecido nesta lei e nas disposicións que se diten para o seu desenvolvemento e aplicación.

Artigo 15. *Réxime sancionador.*

1. O réxime de infraccións e sancións no Parque Nacional da Serra de Guadarrama será o previsto no título VI da Lei 42/2007, do 13 de decembro, do patrimonio natural e da biodiversidade, así como na normativa autonómica que lle sexa de aplicación.

2. Consideraranse, ademais, infraccións administrativas moi graves no ámbito do parque nacional, suxeitas ao réxime sancionador previsto no punto anterior:

a) A alteración significativa das condicións naturais do parque nacional ou dos elementos que lle son propios, mediante ocupación, arroteamento, corta, arrinca ou contaminación directa ou indirecta.

b) A realización de calquera tipo de verteduras que poidan poñer en perigo a preservación das condicións naturais do parque nacional.

c) A explotación e extracción de materiais de cantaría e areas.

3. Consideraranse, ademais, infraccións administrativas graves no ámbito do parque nacional, suxeitas ao réxime sancionador previsto no punto 1:

a) A construción ou remodelación de calquera tipo de infraestruturas permanentes, tales como camiños, edificacións, tendidos eléctricos, instalacións de tráfico terrestre ou aéreo ou remontes mecánicos sen a autorización pertinente.

b) O exercicio da actividade cinexética e piscícola, así como a corta, a arrinca ou a captura de especies animais ou vexetais, salvo por razóns de xestión ou control poboacional.

c) O incumprimento das condicións impostas nas autorizacións administrativas concedidas para levar a cabo algún tipo de actividade no interior do parque nacional.

d) O incumprimento das restantes prohibicións establecidas nesta lei e nos seus instrumentos de planificación.

4. Consideraranse, ademais, infraccións administrativas leves no ámbito do parque nacional, suxeitas ao réxime sancionador previsto no punto 1:

a) A instalación non autorizada de sinalización publicitaria.

b) A emisión de ruídos que perturben a fauna.

Disposición adicional primeira. *Constitución dos órganos de xestión do parque nacional.*

No prazo dun ano desde a entrada en vigor da presente lei, a Comunidade de Madrid e a Xunta de Castilla y León constituirán os órganos de xestión do parque nacional.

Disposición adicional segunda. *Constitución da Comisión de Coordinación.*

No prazo de tres meses desde a entrada en vigor da presente lei, a Administración xeral do Estado constituirá a Comisión de Coordinación.

Disposición adicional terceira. *Constitución do Padroado.*

No prazo dun ano desde a entrada en vigor da presente lei, a Comunidade de Madrid e a Xunta de Castilla y León constituirán o Padroado do Parque Nacional.

Disposición adicional cuarta. *Aprobación do Plan reitor de uso e xestión.*

No prazo de tres anos desde a entrada en vigor da presente lei será aprobado pola Comunidade de Madrid e a Xunta de Castilla y León o Plan reitor de uso e xestión.

Disposición adicional quinta. *Colaboración e cooperación entre as administracións.*

Co obxecto de contribuír a que o Parque Nacional da Serra de Guadarrama alcance un nivel de xestión similar ao resto dos parques nacionais, facúltase o Ministerio de Agricultura, Alimentación e Medio Ambiente, a través do organismo autónomo Parques Nacionais, para subscribir e poñer en marcha cantos acordos, convenios e consorcios coas administracións competentes se consideren convenientes para o logro da presente lei.

Disposición adicional sexta. *Aumento de propiedade pública no parque nacional e na súa zona periférica de protección.*

As administracións públicas poderán adoptar medidas tendentes ao aumento progresivo da propiedade pública no interior do parque nacional e na súa zona periférica de protección mediante a adquisición de terreos, preferentemente por acordo voluntario cos seus propietarios.

Disposición adicional sétima. *Pagamento de indemnizacións.*

Corresponderalle ao organismo autónomo Parques Nacionais asumir o pagamento das indemnizacións que, se é o caso, deriven da lexislación básica na materia, ou do Plan director, e ás administracións autonómicas as restantes, en particular, as derivadas do Plan reitor de uso e xestión.

Disposición adicional oitava. *Sobrevooo de aeronaves.*

Dada a singularidade da localización xeográfica do Parque Nacional da Serra de Guadarrama e con carácter excepcional respecto do establecido para o conxunto dos parques nacionais, a prohibición xeral de sobrevooo a menos de 3.000 metros salvo autorización expresa ou por causa de forza maior queda reducida a 500 metros para as aeronaves comerciais ou non impulsadas con motor.

Disposición transitoria única. *Vixencia dos instrumentos de planificación existentes.*

Mentres non sexa aprobado o Plan reitor de uso e xestión do parque nacional, seguirán en vigor os instrumentos de xestión dos espazos naturais protexidos existentes no seu ámbito territorial en todo aquilo que non se opoña ao disposto na presente lei.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa.*

Quedan derogadas cantas disposicións se opoñan ao establecido na presente lei.

Disposición derradeira primeira. *Modificación da Lei 5/2007, do 3 de abril, da Rede de Parques Nacionais.*

Un. Introdúcese un novo artigo 7 bis na Lei 5/2007, do 3 de abril, da Rede de Parques Nacionais, coa seguinte redacción:

«Artigo 7 bis. *Declaración do estado de emerxencia en parques nacionais.*

1. En caso de catástrofe ambiental nun parque nacional producida por incendio forestal ou calquera outra causa de extraordinaria gravidade, e sen prexuízo da normativa de protección civil, o presidente do organismo autónomo Parques Nacionais, por proposta do seu director, e oída a administración xestora do Parque

Nacional afectado, poderá declarar o estado de emerxencia no dito parque nacional, co fin de impedir que se produzan danos irreparables e sempre que estes non se poidan evitar mediante os mecanismos de coordinación ordinarios.

2. A declaración de emerxencia por catástrofe ambiental nun parque nacional implicará:

a) O mantemento dun intercambio de información permanente e continuo entre o parque nacional afectado e o organismo autónomo Parques Nacionais.

b) A mobilización, se é o caso, de medios humanos e/ou materiais do propio organismo autónomo para colaborar cos da comunidade autónoma afectada na emerxencia xurdida.

c) A redacción dun informe realizado conxuntamente pola administración xestora do parque e o organismo autónomo Parques Nacionais, no cal consten as actuacións realizadas, a avaliación de danos producidos e as medidas propostas para a restauración ambiental da zona ou zonas afectadas.

3. Declarado o estado de emerxencia convocarase, con carácter de urxencia, o Consello da Rede de Parques Nacionais, que deberá emitir informe sobre a dita declaración e, se é o caso, adoptar o acordo de mobilización de persoal e medios materiais doutros parques nacionais.

4. A determinación do límite temporal do estado de emerxencia corresponde igualmente ao presidente do organismo autónomo Parques Nacionais mediante resolución motivada da cal informará o Pleno do Consello da Rede.»

Dous. Introdúcese un novo artigo 7 ter na Lei 5/2007, do 3 de abril, da Rede de Parques Nacionais, coa seguinte redacción:

«As administracións xestoras dos parques nacionais deberán achegar ao organismo autónomo Parques Nacionais a información que este precise para a elaboración da memoria anual, os informes trienais de situación da Rede de Parques Nacionais e aquela que sexa necesaria para as sesións do Consello da Rede, para o seguimento e avaliación da Rede así como para exercer as funcións de representación internacional que competen á Administración xeral do Estado.»

Disposición derradeira segunda. *Título competencial.*

Esta lei ten carácter básico ao abeiro do disposto no artigo 149.1.23ª da Constitución, que lle atribúe ao Estado a competencia en materia de lexislación básica sobre protección do ambiente.

Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor.*

A presente lei entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Por tanto,
Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumbran e fagan cumprir esta lei.

Madrid, 25 de xuño de 2013.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
MARIANO RAJOY BREY

ANEXO I

Límites do parque nacional

Os límites do parque nacional son os recollidos na cartografía oficial a escala 1:10.000 que consta no expediente de declaración depositado nas dependencias do organismo autónomo Parques Nacionais. A dita cartografía oficial elaborouse sobre a base da ortofotografía a escala 1:10.000 do P.N.O.A. do ano 2008. No anexo V inclúese unha representación dos ditos límites a unha escala aproximada 1:40.000, tomando como referencia os mapas topográficos a escala 1:25.000. Neste anexo I inclúese unha descrición literal dos ditos límites. En caso de discordancia ou diferente interpretación entre a descrición literal e cartográfica, sempre prevalecerá esta última.

A descrición realizouse en diferentes tramos, considerando cada tramo como unha referencia. A localización destas referencias determínase polas súas coordenadas UTM fuso 30 Sistema Xeodésico de Referencia ETRS89. A primeira referencia encóntrase na provincia de Segovia, nas inmediacións do porto de Navafría e desde este punto a descrición realízase no sentido das agullas do reloxo.

Referencia 1 (X431388,25-Y4537746,02)

Desde o punto de cruzamento coa estrada SG-612, nas coordenadas (X431388,25-Y4537746,02), o límite do parque alcanza no punto de coordenadas (X431502,06-Y4537782,76) a pista Juncional-Puerto pola que se dirixe cara ao nordeste ata o punto de coordenadas (X432224,98-Y4538895,57) no cal colle un arrastradoiro que ascende pola ladeira do Reventón. No punto de coordenadas (X432421,60-Y4538670,55) coincidente coa cota 1800 pola que continúa cara ao leste para, no punto de coordenadas (X433233,03-Y4539341,54), descender de novo a ladeira en liña recta ata o entroncamento do regato do Hornillo coa pista Juncional-Puerto. Continúa esta pista en dirección norte cruzando o regato das Piedras e o do Cambroñal ata o punto de coordenadas (X433339,02-Y4540716,47), onde se cruzan as pistas Campamento e Pinarilla. Proséguese pola pista de Pinarilla ata o punto de coordenadas (X433974,08-Y4541947,56), onde se toma a pista Pinar Juan Encinas, que sae á dereita, ata chegar ás inmediacións dunha pequena pena no punto de coordenadas (X434718,80-Y4542165,29). Desde aquí, e en liña recta, alcanza o punto de coordenadas (X434987,04-Y4542305,33), coincidente co lindeiro entre os termos municipais de Aldealengua de Pedraza e Gallegos ascendendo ata as inmediacións de Reajoalto por encima da fonte da Muela ata o punto de coordenadas (X435513,06-Y4541157,02), onde intersecta un camiño próximo ao límite entre as comunidades autónomas de Castilla y León e Madrid. En dirección nordeste e seguindo o trazado dun camiño máis ou menos coincidente coa divisoria de augas e nas proximidades da cota 2067, abandona o límite do parque nacional a divisoria de augas provincial, baixando a ladeira por outra divisoria de augas secundaria, xa na Comunidade de Madrid e seguindo unha poligonal de coordenadas (X436469,90-Y4542149,09), (X437926,21-Y4541864), (X438288,76-Y4541796,48), (X438371,48-Y4541817,47). Desde esta última, nas inmediacións da cota 1769, descende por unha devasa paralela a unha valgada ata o regato do Chorro, remontando por este algo menos de 200 metros para que, na primeira valgada que se encontra na dereita orográfica do Arroyo, remontar esta ata alcanzar, no punto de coordenadas (X437838,95-Y4540230,73), unha pista forestal pola que ascende en dúas curvas, dirixíndose posteriormente cara ao suroeste, cruzando o regato da Peña del Moro e chegar, no lugar de Cancho Reajondo, ao límite dos termos municipais de Navarredonda e Lozoya. Descende durante uns metros a ladeira polo lindeiro dos termos para no extremo sur do monte n.º 165 do CUP da Comunidade de Madrid «Perímetro de Navarredonda», propiedade do Estado e da Comunidade de Madrid, abandonar a confluencia de termo, descendendo por unha valgada paralela ao citado límite cara ao leste seguindo as coordenadas (X436646,54-Y4538151,17), (X436628,16-Y4537972,05), (X436807,41-Y4537823,09), (X436966,16-Y4537615,65) (X437139,73-Y4537522,52)

primeiro e despois o nacemento do regato do Villar ata o punto do regato no cal o monte n.º 131 do CUP da Comunidade de Madrid «Perímetro de Lozoya», propiedade da Comunidade de Madrid, se separa deste, dirixíndose primeiro cara ao oeste e logo cara ao norte polo límite do monte que remonta o regato do Reajo del Sastre. Continúa cara ao oeste polo límite do monte ata o seu cruzamento coa estrada M-637 pola cal segue en dirección ao porto de Navafría ata que á man esquerda se cruza cun ramal polo que se accede ao lugar do Mirador.

Referencia 2 (X430915,99-Y4536175,22)

Abandona neste punto o límite do parque nacional a estrada do porto de Navafría ascendendo cara ao lugar do Mirador durante uns metros e cando esta xira cara ao sur toma o límite norte da pradaría do Mirador ata o seu cruzamento cunha devasa pola cal ascende. Na súa parte final toma un carreiro á esquerda que logo descende ata cruzar o regato do Hornillo polo cal descende ata o seu cruzamento co regato dos Hoyos, remonta este durante un tramo ata que o límite do monte «La Sierra», de propiedade privada no termo municipal de Pinilla del Valle, abandona o seu leito en dirección á Risca seguindo o seu lindeiro que, durante un tramo, descende polo regato Robleblanco ata que este se cruza coa divisoria de termos entre Pinilla del Valle e Alameda del Valle pola que, seguindo neste tramo o lindeiro do monte La Sierra, alcanza o monte La Saúca; tamén de propiedade privada, por cuxo límite sur continúa en dirección suroeste, cruzando o regato do mesmo nome e as lombas de Peñas Crecientes, chegando ao lindeiro entre os termos municipais de Alameda del Valle e Rascafría. Desde este punto o límite do parque nacional coincide, primeiro en dirección sur e logo oeste, co lindeiro inferior do monte de propiedade privada «Reajo Largo» ata que esta alcanza o regato de Entretérminos que descende do porto de Malagosto. A partir deste punto segue descendendo o regato ata o punto de coordenadas (X425073,82-Y4531661,97) e desde este punto segue en liña recta ata o punto de coordenadas (X424802,26-Y4531511,83) onde alcanza o lindeiro do monte n.º 153 do CUP da Comunidade de Madrid «Las Calderuelas e outros», propiedade do Estado e da Comunidade de Madrid. Diríxese o límite do parque nacional cara ao sur ata as inmediacións do regato dos Apriscos. Nese punto comeza a derrega entre o monte 153 e o 113 do CUP da Comunidade de Madrid, «Peñalara-La Cinta» propiedade da comunidade de Ciudad y Tierra de Segovia. Na mesma dirección sur continúa o límite polo leste do lindeiro deste monte tocando practicamente a estrada M-604 na súa intersección co regato do Toril e seguindo ata cruzar a citada estrada que descende, neste tramo, desde o porto de Cotos en dirección a Rascafría.

Referencia 3 (X419736,25-Y4519370,46)

Desde o cruzamento coa estrada M-604, o límite do parque nacional continúa, primeiro cara ao sur e despois cara ao leste, polo lindeiro do monte 113, cruzando os regatos de Cotos, Guarramillas e Las Cerradillas para, á altura do Paraje del Empalotado antes do nacemento do regato de Peña Mala, ser estremeira durante uns metros (38) co monte El Canchal de propiedade privada. Seguindo despois polo lindeiro entre os montes de «El Pinganillo» n.º 176 do CUP da Comunidade de Madrid e propiedade do Estado e a Comunidade de Madrid e o monte privado Cabeza de Hierro, por debaixo do lugar do Pinganillo e a lomba de Valhondillo. Cruza os regatos do Hierro, Valhondillo, Las Zorras, Pinganillos, do Paraje e outros ata chegar ao regato da Bardera, onde o lindeiro do monte se separa cara ao sur do límite do parque nacional. Este continúa cara ao nordeste polo lindeiro do monte n.º 151 do CUP da Comunidade de Madrid «La Morcuera», propiedade do Estado e da Comunidade de Madrid, no termo municipal de Rascafría, ao igual que os anteriores montes. Existe un pequeno tramo nas inmediacións do regato do Aguilón onde abandona durante uns metros a perimetral do monte 151 para salvar un enclave, polo lindeiro do monte 114. Nas proximidades do Alto del Robledillo o lindeiro do monte n.º 151 toma dirección leste, continuando o límite do parque nacional, coincidente co lindeiro do Monte, atravesando a estrada M-611, e seguindo ata o límite dos termos de Rascafría e

Alameda del Valle, seguindo o lindeiro do monte en dirección sur cara ao cume do Cerro del Pino e Peñas Viborizas. Á altura da golada dos Marraces entre a cota 1790 e o cume dos Tres Mojones, perde a derrega co monte La Morcuera. Desde aquí e polo límite do monte privado Las Hoyuelas ascende pola divisoria de augas ao cume do pico dos Tres Mojones. Neste punto, e seguindo o lindeiro do anterior monte, xira, en dirección oeste e logo suroeste, por unha lomba pola cal transcorre a derrega entre os termos municipais de Miraflores e Rascafría. Pola lomba antes citada alcanza os cumes da Torrecica e Piedras Coloradas, e perde nesta última o lindeiro do monte Las Hoyuelas. Desde este cume descende ao porto de La Morcuera polo límite dunha repoboación existente no monte n.º 151 do CUP da Comunidade de Madrid. Cruzada a estrada do porto, o límite dirixese en dirección sueste segundo unha liña que une os puntos de coordenadas (X429878,39-Y4520006,44), (X431921,96-Y4518460,43). Este último punto encóntrase nunha valgada pola que pasa a perimetral do monte «Perímetro de Aguirre» n.º 140 e 141 do CUP, polo que cruza o límite cara ao sur, seguindo outra poligonal de vértices con coordenadas (X431955,37-Y4518359,40), (X431945,45-Y4518233,72), (X431899,15-Y4518181,43), (X431971,91-Y4518012,14), (X431958,68-Y4517906,30) (X431968,60-Y4517764,09), (X431942,19-Y4517744,15), (X431930-Y4517652,97) (X431947,57-Y4517522,15), (X432028,13-Y4517218,38), (X432094,28-Y4517188,62), (X432150,50-Y4517000,10), (X432120,74-Y4516990,18), (X431713,94-Y4517168,77), (X431644,49-Y4517016,64) e (X431303,84-Y4516851). Este último vértice encóntrase no regato dos Eriales, que remonta ata a cota 1590, seguindo esta cota por curva de nivel cara á seguinte valgada, ao oeste, pola que descende ata o punto de coordenadas (X430407,56-Y4516798). Desde este e en liña recta ao punto de coordenadas (X430215,73-Y4516675,99) e desde o último punto á cota 1561, alcanza unha divisoria de augas pola que descende. Pola citada divisoria discorre o lindeiro entre os termos municipais de Soto del Real e Manzanares el Real. Na divisoria alcanza o límite o lindeiro do monte n.º 142 do CUP da Comunidade de Madrid «Hueco de San Blas», propiedade do Estado e da Comunidade Autónoma de Madrid, o cal segue primeiro en dirección sur (na divisoria) despois cara ao noroeste e despois cara ao sur. Despois de coincidir este lindeiro coa Senda de la Avutarda chega ao monte «Las Pedrizas, El Rincón e El Jaralón» n.º 199 do CUP propiedade da Comunidade de Madrid. Continúa desde este punto con esta derrega, primeiro cara ao sur e despois cara ao oeste e de novo ao sur, á altura das Peñas Cagadas; pasando por Peña Castillejo, xirando ao oeste augas abaixo desta pena. Finaliza a derrega co monte n.º 199, no punto de coordenadas (X426258,10-Y4510714,90), tras seguir como límite do parque unha liña que une os puntos de coordenadas (X425144,72-Y4510699,53), (X425117,40-Y4510539,01), (X425131,06-Y4510506), (X425122,52-Y4510480,95) e (X425083,25-Y4510443,38) cruza o río Manzanares e remóntao pola súa marxe dereita ata o primeiro regato que encontra. Neste punto cruza o río en dirección a un vértice do lindeiro do monte n.º 199 polo cal segue cara ao norte ata chegar ao regato Majadilla.

Referencia 4 (X424491,84-Y4511147,98)

Retoma neste punto o límite o leito do río Manzanares desde a súa unión co regato da Majadilla. Remonta un tramo do río ata as coordenadas (X423773,50-Y4511691,66) onde cruza á marxe dereita orográfica e sobe poucos metros a ladeira ata cruzar a segunda pista forestal. Desde aquí segue a pista augas abaixo ata a súa unión coa pista forestal máis próxima ao Manzanares, percorrendo por ela uns metros ata chegar ao cruzamento coa pista forestal que sae á man esquerda e accede aos barracóns de Canto Cochino. Desde aquí e, en dirección case oeste, remonta a ladeira da Loma de las Casiruelas polos penedos de cotas 1145, 1176 e 1212 da cartografía raster do IGN (www.ign.es), ata alcanzar a unión de dúas devasas. Continúa pola de dirección sur, chegando a unha pista forestal pola que continúa na mesma dirección durante uns metros, ata a primeira curva que aparece, pola cal a abandona, e continúa uns metros pola devasa ata alcanzar o límite do monte de utilidade pública da Comunidade de Madrid n.º 163 «La Camorza», continúa polo límite en dirección oeste-noroeste pasando pola golada de

Valdehalcones e seguindo pola divisoria de augas ata un punto polo cal descende a ladeira en dirección sur, sendo este límite coincidente co lindeiro leste do monte de utilidade pública da Comunidade de Madrid n.º 198 «Ladera de Matalpino». Tras o descenso polas ladeiras de El Boalo, practicamente ata un camiño, xira o límite en dirección oeste, seguindo unha liña rozada parcialmente de vexetación, para continuar polo lindeiro sur do citado monte de utilidade pública ata o cruzamento do límite do monte co Arroyo de la Gargantilla na confluencia entre os termos municipais de El Boalo e Becerril de la Sierra. Desde este punto, o límite segue unha liña recta en dirección noroeste que, tras pasar pola cota 1479, alcanza a beira norte do encoro da Maliciosa, polo cal prosegue ata alcanzar o regato da Peña Jardinera, polo cal descende uns metros ata o seu cruzamento coa pista forestal que, paralela ao citado regato, accede a Navacerrada, pola cal prosegue uns metros ata o lindeiro co termo municipal de Navacerrada. Por este límite segue en dirección norte cara á corda dos Almorchones. Na súa cota 1460 abandona a divisoria seguindo pola ladeira oeste da corda antes citada (Ladera Majada La Luna) continuando pola citada cota en dirección norte ata alcanzar o límite oeste do monte de utilidade pública da Comunidade de Madrid n.º 197 «Los Almorchones». Continúa polo límite deste monte, ata que este toma dirección norte na corda das Buitreras, abandonando aquí o límite do monte n.º 197, para descender pola ladeira ata a cota 1460. Desde este punto volve ascender, neste caso polas Laderas de la Fábrica, descendendo ao río Navacerrada e remontando cara á corda das Cabrillas, seguindo unha poligonal de vértices (X416475,72-Y4513203,88), (X416429,42-Y4513203,88), (X416207,82-Y4513282,57), (X416038,82-Y4513325,44), (X415921,76-Y4513491,96) e (X415814,59-Y4513501,03). Neste punto alcanza a pista forestal que, desde La Barranca, accede ás inmediacións do Ventorrillo. Seguindo, primeiro en dirección sur e logo oeste, esta pista ata a cota 1600 onde abandona a pista no punto de coordenadas (X414699,68-Y4511944,55), desde aquí e en liña recta no punto de coordenadas (X414825,35-Y4512619,29), ascende ao penedo alí existente, situado por debaixo de Peña Pintada, o cal rodea deixando dentro e continúa por unha poligonal de vértices (X414865,04-Y4512777,99), (X414960,45-Y4513241,01) e (X414363,51-Y4513562,16), baixando a ladeira e cruzando a Pradera de la Vaqueriza e, tras cruzar a pista forestal, alcanzar o límite municipal entre Cercedilla e Navacerrada no límite do monte de utilidade pública n.º 25 «Pinar de la Helechosa», o cal segue en dirección sur e logo oeste ata, na cota 1599, alcanzar de novo a liña de termo con Cercedilla. Desde este punto remonta uns metros para alcanzar unha senda pola cal discorrerá en dirección noroeste para alcanzar posteriormente a estación de Siete Picos da liña do tren de Camorritos-Navacerrada-Cotos e seguindo o camiño ata o cruzamento co regato Pradillo polo que descende uns poucos metros ata que este intersecta cunha barranca que baixa do lugar coñecido como do Prado del Composedor polo que remonta ata o seu cruzamento co camiño da Pata La Cabra polo que, en dirección oeste, accede á Carretera de la República nas inmediacións da pradaría de Navarrulaque xunto á Fuente de Díaz Duque. Continúa o límite por esta estrada en sentido descendente ata alcanzar o regato da Fuenfría; neste punto abandona a estrada para, en dirección oeste, primeiro cruzar un regato e despois rodear o Albergue de Peñalara seguindo os puntos de coordenadas (X410201,75-Y4515122,86), (X410083,92-Y4515064,70) e (X409996,70-Y4514884,74) alcanzando de novo a Carretera de la República ata a súa intersección co regato da Barranca. Desde alí alcanza en liña recta a pista coñecida como da Calle Alta, no punto de coordenadas (X408769,69-Y4514329,11), que desde Marichiva percorre a ladeira leste de Peña del Águila. Continúa en dirección suroeste a pista antes citada ata a fonte do Astillero onde remonta a ladeira para alcanzar a golada de Cerrromalejo no límite entre a Comunidade de Madrid e a de Castilla y León.

Referencia 5 (X407607,95-Y4512061,06)

Desde este punto continúa o límite pola ladeira segoviana da Peña del Águila en direccións variables cara ao norte. Discorre polo antigo trazado dunha rúa dasocrática que limita polo oeste cos cantóns A-64, A-62, A-61, A-140, R-100 e A-60 do Monte n.º 144 do Catálogo de utilidade pública da provincia de Segovia «Dehesa de la Garganta» no

municipio de El Espinar, ata o punto de coordenadas (X407826,36-Y4514581,82), intersección coa pista forestal de La Umbría. Continúa por esta pista cara ao norte, ata alcanzar a pista dos Pantanos, no punto de coordenadas (X407326,47-Y4515797,36), pola que continúa tamén en dirección norte ata o seu cruzamento co regato do Patarro, no punto de coordenadas (X406845,12-Y4515716,02), desde onde percorre o límite occidental das mouteiras C-11 e C-15 ata o límite sur do cantón A-149 do monte Dehesa de la Garganta que tamén percorre. Prosegue, en dirección oeste, polos límites dos cantóns A-147, A-146, B-145, A-144, A-38 ata alcanzar o límite do MUP 144 no punto de coordenadas (X403969,51-Y4515186,61), continuando polo límite do MUP 144 en dirección primeiro norte e logo oeste ata o punto de coordenadas (X404537,97-Y4516016,18) onde interseca coa perimetral do MUP 252 «Mujer Muerta a Pasapán», pertencente á Xunta de Castilla y León, e situado no termo municipal de La Losa. Desde aquí e en dirección norte, descende servindo de límite o propio límite do monte ata o punto de coordenadas (X404518,76-Y4518075,36) onde toma en dirección nordeste o límite das mouteiras A-7 e A-6, coincidindo case totalmente o percorrido coa pista forestal de Pasapán, cofecida tamén como Peña El Oso, ata alcanzar de novo o límite do monte no punto de coordenadas (X406207,86-Y4520060,57). Continúa en dirección sueste polo límite do MUP 252 ata o punto de coordenadas (X406922,06-Y4519497,01). Desde este punto, segue a cota 1600 cara ao norte, pola ladeira do outeiro da Muerte e Pinar de Gonzalo para alcanzar o límite entre os termos municipais do Real Sitio de San Ildefonso e Las Navas de Riofrío, coincidente co límite do monte de utilidade pública da provincia de Segovia n.º 2 «Pinar de Valsaín», no punto de coordenadas (X407758,43-Y4520769,26). Continúa cara ao norte seguindo o límite do citado monte de utilidade pública, pasando por seis coutos reais, ata chegar ao sétimo, no punto de coordenadas (X408440,79-Y4522572,32), onde o límite do monte xira cara ao leste, e o límite do parque nacional abandona o lindeiro do Monte n.º 2 para, en dirección nordeste, atravesar en liña recta pola entidade local de Revenga o regato do Guijo ata alcanzar outro couto real límite do monte «Matas de Valsaín», n.º 1 do Catálogo de utilidade pública da provincia de Segovia, no punto de coordenadas (X408936,89-Y4523176,41). Desde aquí e en dirección case norte prosegue ao lindeiro do Monte ata o seguinte couto real situado xunto ao río Acebeda, no punto de coordenadas (X408880,53-Y4523371,78).

Referencia 6 (X408880,53-Y4523371,78)

Desde este couto real, e en dirección norte, segue o límite do monte «Matas de Valsaín», materializado nunha serie de coutos reais que determinan tamén o límite do termo municipal do Real Sitio de San Ildefonso coa pedanía de Revenga, termo municipal de Segovia. No sexto couto real abandona a liña de termo, rodeando primeiro en dirección sur, logo en dirección leste e logo en dirección norte, a quinta da Dehesa de la Fuencuadrilla, ata o punto de coordenadas (X410577,02-Y4525882,81) en que o límite chega a un regato que baixa de forma descontinua das pradarias de Navalrey. Remonta ese regato ata a divisoria de augas que baixa do Alto de la Fuente del Pájaro seguindo o límite leste dos cantóns E-3 e H-7 dos Montes Matas de Valsaín. Desde este punto diríxese en liña recta ao de coordenadas (X411464,16-Y4524724,56) e desde este ao de coordenadas (X411904,04-Y4524456,69) onde interseca coa verea de Valbuena, pola que continúa en dirección sur ata o seu cruzamento co regato de El Guindo, que remonta ata o seu cruzamento, por enriba do seu nacemento, coa pista forestal da Fuente de la Reina. Tanto na verea como no regato o límite é coincidente co lindeiro leste e sur do cantón H-14 dos Montes Matas de Valsaín. Continúa en dirección sur pola pista ata o límite entre o Monte Matas e o Monte Pinar de Valsaín, n.º 1 e 2 do CUP da provincia de Segovia. Desde alí e en dirección noroeste segue o límite entre ambos os montes ata o Alto de la Fuente del Pájaro e en dirección aos Corrales de La Desesperada ata o punto de coordenadas (X410939,65-Y4523341,50) onde cambia o rumbo en dirección sur baixando o regato da Desesperada, ata que cruza a verea de Garcivá, seguindo a mesma dirección sur durante un tramo ata o regato do Merendero

polo que baixa ata alcanzar o río Acebeda (límites leste e sur do cantón 495 do Monte Pinar de Valsaín).

Referencia 7 (X410776,08-Y4522173,00)

Desde a foz do regato do Merendero no río Acebeda, o límite remonta este río ata o primeiro cargadoiro da pista de Palominos, desde onde segue augas arriba o regato de Palominos, ata a súa intersección co que baixa da Pradera de la Venta, seguindo polo leito deste regato ata o cruzamento coa pista forestal da Fuente de la Reina na citada pradaría. Continúa por ela en dirección sur uns metros ata a citada fonte (neste tramo a pista coincide co «cordel» de Santillana), continuando despois tamén en dirección sur pola chamada Carretera de la República, ata que ao sur da Casa Eraso, no punto de coordenadas (X411210,64-Y4517726,26), se desvía por un arrastradeiro ata o regato da Argolla. Desde este punto alcanza en liña recta o regato Minguete, no punto de coordenadas (X411227,12-Y4517239,29), desde o cal ascende a unha divisoria no punto de coordenadas (X411545,91-Y4516968,14) ascendendo a ladeira ata alcanzar o Carril del Gallo (X411337,35-Y4516745,70). Desde aquí o límite continúa en dirección máis ou menos leste polo Carril del Gallo ata a Pradera de Navalaviento. Continuando por outro carril ata o cruzamento co regato Ventoso e de alí mantén a cota ata chegar á Senda Schmid. Por ela prosegue, en dirección leste, ata chegar ao bordo sur da rúa pola que discorre a telecadeira da pista do Bosque, remontando por ese bordo ata a altura da segunda columna antes da estación superior da telecadeira do Bosque e rodeando o depósito de auga do sistema de neve artificial de Navacerrada e instalacións anexas ata o punto de coordenadas (X414847,77-Y4515574,19) e desde o que se dirixe ao punto de coordenadas ((X414977,55-Y4515600,00) e deste ao Alto del Telégrafo nun punto de derrega dos límites do «Pinar de Valsaín» n.º 2 C.U.P de Segovia e Pinar Baldío do Catálogo de utilidade pública de Madrid. Deixando fóra as instalacións do repetidor de telefonía, descende pola marxe dereita da pista de esquí ata alcanzar un camiño que accede ao aparcadoiro situado por debaixo da Venta Arias. Segue unha poligonal de vértices (X415303,27-Y4515586), (X415299,16-Y4515546,46), (X415262,22-Y4515479,14), (X415230,19-Y4515460,25), (X415144,72-Y4515300,28), (X415175,18-Y4515365,01), (X415144,80-Y4515333,80), (X415147,27-Y4515305,89), (X415059,41-Y4515158,10), (X415164,34-Y4515113,76), (X415153,01-Y4515117,04), (X415201,46-Y4515137,57), (X415249,08-Y4515111,29) e (X415356,64-Y4515201,61) deixando fóra os edificios e instalacións de Navacerrada, así como a estación de tren. Neste último punto alcanza a rúa ou estrada que, desde a igrexa da estación de Navacerrada, accede á M-601. Na súa intersección cruza a estrada pola ladeira e pola aresta da estrada ascende en dirección ao porto ata o punto de coordenadas (X415509,10-Y4515290,87). Desde aquí e en liña recta ascende pola ladeira das Guarramillas ata o punto de coordenadas (X416129,55-Y4515259,12) onde alcanza a pista de formigón que ascende ao repetidor de Bola del Mundo. Continúa ascendendo por esta pista polo seu ramal leste, no momento en que se bifurca, ata o punto de coordenadas (X416431,44-Y4515284,26). Desde aquí, aproximadamente a 150 m en paralelo ao límite provincial, chega ata a coordenada (X417413,29-Y4515120,17) onde, dirixíndose cara ao nordeste, debuxa unha recta, igualmente distante uns 150 metros do límite provincial, ata alcanzar a liña divisoria entre os termos de Manzanares El Real e Rascafría. Continúa polo límite municipal ata chegar á coordenada (X419061,57-Y4516462,21), onde xira en dirección noroeste e seguindo as seguintes coordenadas forma un arco en dirección nordeste (X418812,66-Y4516874,76), (X418824,57-Y4517037,48), (X418884,10-Y4517144,64). Desde este último punto e en liña recta diríxese cara ao noroeste (X418323,15-Y4517617,32), para despois de bordear as instalacións da Estación de Valdesquí, seguindo as coordenadas (X418379,69-Y4517731,08), (X418309,75-Y4517821,74) trazar unha recta desde (X418091,00-Y4517539,26) ata (X417719,73-Y4517438,16), por onde volve entrar na provincia de Segovia. Desde este punto alcanza unha cruz con peaña situada augas abaixo. Desde a cruz con peaña que delimita o monte Pinar de Valsaín, o límite do espazo baixa ata alcanzar o límite co regato

das Cárcavas del Valle, polo que descende ata a estrada CL-604, por cuxa marxe superior do noiro, a 20 metros da beira da estrada, prosegue en dirección ao porto de Cotos. Ao alcanzar por esta estrada o regato do Juncional xira en dirección nordeste descendendo polo regato ata que este morre no regato do Paular. Continúa polo citado regato, augas abaixo, ata que na súa marxe dereita se cruza co regato de Peñalacabra, o cal remonta ata o seu cruzamento coa pista forestal do Camino Viejo del Paular, continúa pola citada pista en dirección oeste e tras uns metros cruza a pista asfaltada da Cueva del Monje á Pradera de Vaquerizas, pola que continúa en dirección norte ata o seu cruzamento co regato do Cancho. Desde o citado punto de cruzamento continúa polo límite inferior dos cantóns 40 e 48 do monte Pinar de Valsaín n.º 2 C.U.P de Segovia ata alcanzar un fito nos Ceniceros Altos, desde aquí remonta a ladeira en dirección oeste para seguir polo límite inferior do cantón 63 ata o seu cruzamento cunha barronca que desauga no regato de Camalalibre. Despois alcanza un carril polo cal se dirixe cara ao norte, carril que coincide co lindeiro dos cantóns 63 e 62. Continúa polo mesmo camiño, que linda cos cantóns 362 e 61 que, tras cruzar o regato de Pradorredondillo e Prado Las Viudas, chega a unha curva da pista de Prado Largo. Continúa pola pista ata o regato de Dos Hermanas descendendo por este ata o seu cruzamento co das Quebradas, remontando un tramo do regato. Desde a confluencia do regato das Quebradas co camiño forestal de Dos Hermanas, segue esta en dirección norte ata que conflúe coa pista forestal da Cabaña del Tío Levita, pola que continúa en dirección norte ata un punto que nos permitiría alcanzar, dunha forma perpendicular á pista, a cota 1.724 nos Corrales del Accidente. Desde aí segue o carril do Raso del Pino ata chegar a este no seu límite leste, para seguir en dirección norte por unha liña imaxinaria ata o cruzamento co regato Carneros, o cal segue augas abaixo ata a confluencia co regato de Hoya Espesa, que remonta ata a marxe meridional da Cañada del Puente de las Merinas, deixando os terreos da vía pecuaria incluídos no parque nacional, continuando pola dita marxe ata o cruzamento co regato do Morete.

Referencia 8 (X417436,51-Y4527076,76)

Desde este punto o límite do parque nacional ascende polo regato Morete ata o punto de coordenadas (X418040,12-Y4527301,92), onde este alcanza un camiño que, en dirección oeste e á metade de ladeira, chega a cruzar a pista da Finca Morete, no punto de coordenadas (X417668,33-Y4527394,83). Continúa por esta pista en dirección nordeste ata alcanzar a devasa perimetral dunha repoboación no límite co termo municipal de Palazuelos de Eresma, no punto de coordenadas (X418689,58-Y4528128,30). Continúa en dirección máis ou menos norte pola devasa, deixando á súa dereita a mouteira B1 e á súa esquerda as mouteiras A12, A11, A10 e A9 do monte n.º 258 «Los Saltillos», despois continúa polo límite sur da mouteira A8 atravesando o Chorro Chico para despois enlazar coa pista forestal El Hueco, límite tamén das mouteiras A4 e A3, ata o punto de coordenadas (X418527,06-Y4531415,42) onde se chega a unha devasa situada a poucos metros do Arroyo de la Majada, o límite da mouteira A3, e se continúa ata o punto de coordenadas (X418508,96-Y4532048,10), para logo xirar cara ao oeste continuando polo límite do monte 258 ata o punto de coordenadas (X419435,20-Y4531724,68). Continúa polo límite de mouteira A-5 do Mup 257 «La Umbría de los Saltillos» no termo municipal de Trescasas ata que alcanza, nunha curva sobre un regato, a pista forestal Camino de Siete Arroyos, no punto de coordenadas (X419799,05-Y4532324,09), pola que segue en dirección nordeste ata cruzar o regato de Siete Arroyos, no punto de coordenadas (X420070,28-Y4532598,21). Continúa cara ao leste pola pista Camiño de la Finca de la Marquesa, que discorre pola ladeira sur do Chozo Almendrado, ata o punto de coordenadas (X421368,22-Y4532996,41). O límite do parque xira cara ao sueste, atravesando o regato de Siete Picos e remontando a ladeira oposta por unha suave valgada, ata chegar ao punto de coordenadas (X421783,49-Y4532536,28). Desde este punto diríxese en liña recta cara ao nordeste, ata alcanzar o camiño da Finca de la Marquesa no punto de coordenadas (X422197,83-Y4532736,00). Continúa por este ata o punto de coordenadas

(X422495,25-Y4532839,33) onde se alcanza unha barronca situada por debaixo do Cerro de Navahonda, polo que descende ata chegar ao regato de Siete Arroyos, no punto de coordenadas (X421751,90-Y4533234,78). Ascende polo dito regato unha distancia de 150 m, ata o límite do termo municipal de Torrecaballeros, no punto de coordenadas (X421842,75-Y4533319,52). Prosegue polo límite municipal en dirección oeste para alcanzar unha devasa no punto de coordenadas (X421385,20-Y4533386,91), polo que ascende en dirección norte ata alcanzar o punto de coordenadas (X421530,62-Y4533922,51), situado 40 m por debaixo do cumio de Navahonda (cota 1895). Desde aquí diríxese en liña recta cara ao leste, ata chegar a un camiño no punto de coordenadas (X421584,05-Y4533912,11), continuando polo mesmo cara ao nordeste ata interceptar o camiño de Majaelrronco, no punto de coordenadas (X422022,32-Y4534093,36), polo que descende ata cruzar o regato do Merendero e ascende ata chegar ao camiño de Torrecaballeros a Rascafría (ou de Malagosto), no punto de coordenadas (X421920,47-Y4535418,28). Continúa polo dito camiño cara ao leste durante 50 metros ata o camiño de Majaelperro, polo que descende ata cruzar o río Pirón, no punto de coordenadas (X423198,37-Y4536202,21). Remonta o río uns 550 metros ata a súa bifurcación, no punto de coordenadas (X423816,19-Y4536388,17), continuando polo ramal que toma a dirección norte ata a cota 1850, no punto de coordenadas (X424008,35-Y4536900,83), pola que prosegue cara ao oeste primeiro e despois cara ao norte, a media ladeira por debaixo de Cerro Redondo, ata alcanzar un chousume no punto de coordenadas (X423385,13-Y4537626,10). Continúa polo dito chousume cara ao norte ata alcanzar unha devasa, pola que continúa en dirección norte ata cruzar cunha pista forestal no punto de coordenadas (X422979,45-Y4540138,00). O límite prosegue cara ao leste pola citada pista forestal, tomando a primeira bifurcación á dereita no punto de coordenadas (X423328,91-Y4540085,95), pola que continúa ata cruzar o Arroyo de Segovia, no punto de coordenadas (X423603,02-Y4539064,02), coincidindo todo este tramo (desde a cota 1964) co límite do cantón A-5 do Monte n.º 259 do Catálogo de utilidade pública «El Hoyo» no termo municipal de Sotosalvos. Desde aquí remonta máis ou menos cara ao sur unha barronca que delimita o cantón A-7 do monte n.º 259, ata que se inicia a confluencia cun chousume límite do cantón B-1 do citado monte, no punto de coordenadas (X423943,17-Y4538403,69). Prosegue o límite cara ao oeste polo citado chousume ata o seu cruzamento co regato de El Hoyo, no punto de coordenadas (X424373,60-Y4538647,60), polo que descende 120 metros ata a primeira barronca existente á súa dereita, no punto de coordenadas (X424433,25-Y4538754,40), o cal remonta ata a confluencia cun camiño, no punto de coordenadas (X424627,50-Y4538710,87), polo que continúa cara ao leste, atravesando o Arroyo Viejo, ata chegar ao límite entre os termos municipais de Collado Hermoso e La Salceda, no punto de coordenadas (X425580,90-Y4539440,27). Desde este punto, no lugar de Majalrisco, descende seguindo a poligonal con vértices nos puntos de coordenadas (X425545,80-Y4539475,75) e (X425466,37-Y4539496,31), ata interceptar unha pista, pola que continúa cara ao norte ata o punto de coordenadas (X425307,04-Y4539797,67) e, desde este punto e en liña recta, chegar a unha valgada no punto de coordenadas (X425295,04-Y4539828,67). Descende pola citada valgada ata alcanzar unha pista forestal secundaria, no punto de coordenadas (X424710,38-Y4539782,20), pola que se dirixe en dirección norte ata conectar cunha pista forestal principal, no punto de coordenadas (X424745,77-Y4540448,72). Prosegue cara ao norte pola citada pista ata conectar, tras atravesar o regato do Charco, coa pista forestal coñecida como Subida al Paso de Palomas por La Hoya del Collado e Peña del Pico, no punto de coordenadas (X424630,59-Y4541287,49). Continúa pola citada pista en dirección máis ou menos norte ata o punto de coordenadas (X425436,61-Y4542211,14), onde enlaza cunha pista de Arriba de la Salceda, pola que prosegue cara ao noroeste ata interceptar unha devasa, no punto de coordenadas (X425183,04-Y4542550,04). Continúa cara ao nordeste seguindo a pista de Arriba de la Salceda, o límite occidental da mouteira A-3 do monte n.º 246 «Garganta, Reginiestro e La Iruela», no termo municipal de Torre Val de San Pedro, intercepta unha pista forestal no punto de coordenadas

(X426325,30-Y4543200,56) e continúa cara ao sur cruzando o regato de Peñalabantos e chegando ao regato do Collado, no punto de coordenadas (X427278,46-Y4542168,47). Continúa cara ao sur seguindo sucesivamente os límites orientais das mouteiras A-2, A-3, B-4, B-5 e A-6 do monte n.º 198 «Pinar de Navafría», propiedade da Comunidad de la Ciudad y Tierra de Pedraza. Prosegue polo límite oriental da mouteira A-8 do monte n.º 198, ata atravesar o regato das Mostrencas, no punto de coordenadas (X427241,80-Y4539835,26). A partir deste punto prosegue polo límite setentrional da mouteira B-5 do monte n.º 198, ata o punto de coordenadas (X427912,68-Y4539753,02), coincidente máis ou menos co leito do Arroyo de Peñacabra. A continuación ascende por unha pequena valgada cara ao leste, cruzando unha primeira pista forestal e, no punto de coordenadas (X428735,97-Y4539746,60), alcanza a pista do Gallinero, pola que segue en dirección suroeste ata que esta cruza co nacemento do regato das Barrigas, no punto de coordenadas (X428680,98-Y4539037,81). Desde este punto e pola faldra do pico de Peñacabra o límite continúa polo lindeiro sur da mouteira B-5 do monte n.º 198, ata que este lindeiro cruza a pista do Gallinero de novo, no punto de coordenadas (X429387,80-Y4539429,32). Continúa por esta pista, primeiro cara ao leste e logo cara ao sur, cruzando de novo o regato das Barrigas e o do Chorro ata que, na aba do outeiro dos Colladillos, empalma coa pista ou camiño de Navacollado, no punto de coordenadas (X431144,15-Y4539607,09), por esta diríxese cara ao sur ata o punto de coordenadas (X431303,60-Y4537730,64). Desde este punto e en liña recta alcanza a estrada SG-612 nas inmediacións do porto de Navafría, no punto de coordenadas (X431502,06-Y4537782,76).

ANEXO II

Medidas de corrección e mitigación

- Restauración de noiros e áreas degradadas no Parque Nacional da Serra de Guadarrama no contorno do porto de Navacerrada.
- Corrección de impactos de tendidos eléctricos no interior do parque nacional.
- Naturalización e restauración ambiental de repoboacións dentro do Parque Nacional da Serra de Guadarrama.

ANEXO III

Límites da zona periférica de protección

O ámbito territorial da zona periférica de protección é o comprendido entre o parque nacional e a delimitación que se realiza neste anexo, sen prexuízo das modificacións que, se é o caso, puideren derivar da expansión urbanística futura dos municipios situados no seu interior.

Os límites da zona periférica de protección son os recollidos na cartografía oficial a escala 1:10.000 que consta no expediente de declaración depositados nas dependencias da Consellería de Fomento e Medio Ambiente da Comunidade de Castilla y León, da Consellería de Medio Ambiente e Ordenación do Territorio da Comunidade de Madrid e do organismo autónomo Parques Nacionais. A dita cartografía oficial elaborouse sobre a base da ortofotografía a escala 1:10.000 do P.N.O.A. do ano 2008 e cartografía raster do IGN (<http://www.idee.es>), sendo as coordenadas UTM fuso 30 no Sistema Xeodésico de Referencia ETRS 89. No anexo V inclúese unha representación dos ditos límites a unha escala aproximada 1:40.000, tomando como referencia os mapas topográficos a escala 1:25.000. Neste anexo III inclúese unha descrición literal dos ditos límites. En caso de discordancia ou diferente interpretación entre a descrición literal e cartográfica, sempre prevalecerá esta última.

Iniciase esta descrición no punto máis ao norte desta zona periférica de protección, situado na Comunidade de Castilla y León, provincia de Segovia, termo municipal de Gallegos. A descrición realízase en sentido horario desde o punto antes citado, no lugar

Tranca de los Areneros. O primeiro punto correspóndese coas coordenadas (X434902,48-Y4549187,90), desde aquí segue o límite das parcelas catastrais (segundo cartografía oficial Oficina Virtual de Catastro con data do 31/12/2008) que percorre a poligonal de vértices (X434921,20-Y4549123,72), (X435047,60-Y4549019,02), (X435135,57-Y4549043,88). No último vértice alcanza o límite entre os termos municipais de Gallegos e Matabuena. Desde este punto e en dirección sueste continúa o límite por esta divisoria de termos de entre Gallegos e Matabuena atravesando a Cañada Real Soriana Occidental seguindo ladeira arriba ata alcanzar a cota 1883 no Alto de la Sierra, no límite coa Comunidade de Madrid, no termo municipal de Villavieja de Lozoya, continúa en dirección sur seguindo a divisoria de augas de La Sierra, coincidente co límite entre comunidades e termos alcanzando o cume da Peñota e continuando ata o cume de cota 2022. Desde aquí, e dirixíndose cara ao leste, descende polo límite entre os termos municipais de Villavieja de Lozoya e Navarredonda ata o punto onde esta divisoria de termos xira cara ao sur coincidindo co límite do Monte n.º 165 do Catálogo de utilidade pública da Comunidade de Madrid «Perímetro de Navarredonda». Polos seus límites leste e sur continúa en dirección suroeste ata a súa coincidencia co monte «Arroyo Canchuelo», propiedade do Concello de Navarredonda, ata o seu límite oeste coincidente entre a divisoria dos termos de Navarredonda e Lozoya. Ascende polo citado límite ata o cume de cota 1441 e segue posteriormente en dirección sur polos límites entre Gargantilla de Lozoya e Lozoya, pasando polo Pico de la Cruz, para posteriormente descender en dirección sur ata o punto onde o límite do Monte do CUP da provincia de Madrid n.º 87 «La Umbría e outros», propiedade do Concello de Lozoya, xira cara ao oeste e continúa polo dito límite ata a súa intersección coa estrada M-604, no seu encontro cun regato polo que segue en dirección sur ata a súa confluencia co río Lozoya. Continúa o curso do río cara ao leste ata o seu cruzamento co regato de Canencia, polo cal remonta ata a altura da Casilla de las Majadas. Neste punto abandona o regato e segue cara ao oeste polo lindeiro do Monte n.º 73 do CUP da Provincia de Madrid «La Solana e outros», propiedade do Concello de Canencia. Diríxese en dirección leste pola vía pecuaria «Colada del Callejón de la Herralta» ata que esta se bifurca cara ao sueste dirixíndose cara ao Arroyo de Canencia. Desde este punto de coordenadas (X436.977,54-Y4.528.598,46) cruza o Arroyo de Canencia e bordea a parte sueste do núcleo de Canencia, seguindo as seguintes coordenadas (X437.140,93-Y4.528.553,48), (X437.163,415-Y4.528.509,822) e (X437.199,134-Y4.528.534,957), para despois de cruzar a estrada M-629, continuar en liña recta ata (X437.561,61-Y4.528.493,95). Continúa bordeando as casas máis ao sur do núcleo, seguindo as coordenadas (X437.574,20-Y4.528.440,83), (X437.608,53-Y4.528.413,86), (X437.657,57-Y4.528.422,44), (X437.720,10-Y4.528.363,59), onde alcanza un carreiro que discorre paralelo ao Arroyo de Ortigal, segue por este camiño ata o punto (X438.068,54-Y4.528.210,948), onde o límite vira un pouco máis para o leste ata alcanzar o regato. Remonta neste regato ata o lugar da Cerrazuela, continuando cara ao nordeste por uns chousumes ata alcanzar o límite entre os termos municipais de Canencia e Garganta de los Montes. Segue en dirección sueste este límite ata o Cerro de Castillejos e a Cumbre del Mondalindo. Desde aquí continúa pola divisoria de termos entre Canencia e Bustarviejo pola divisoria de augas pasando pola cota 1656, La Albardilla, Collado Abierto e inmediacións de Cabeza de la Braña ata chegar ao porto de Canencia. Continúa pola corda e límite de termos e pasa polo Pico de la Perdiguera (1766 m), inmediacións do pico da Genciana e cota 1859, onde prosegue cara ao sur pola corda da Vaqueriza, coincidente co límite entre os termos municipais de Bustarviejo e Miraflores ata o Pico de la Pala. Continúa ladeira abaixo polo límite entre termos ata alcanzar unha rúa que rodea a Urbanización Entervalles, no extremo norte do núcleo de Miraflores de la Sierra, dirixíndose ao oeste polo límite entre a rúa e a zona arborizada existente ao norte. Desde este punto, e para bordear a aldea na súa parte noroeste, describe unha poligonal de vértices (X435694,28-Y4519201,05), (X435664,68-Y4519214,02), (X435609,12-Y4519222,44), (X435525,79-Y4519180,77), (X435511,42-Y4519011,24), (X435423,78-Y4518917,54), (X435188,15-Y4518742,56),

(X435032,98-Y4518596,01) e (X434653,68-Y4518587,39). Desde este punto rodea polo norte deixando fóra un depósito e unha franxa de 5 m ao redor continuando cara ao oeste polo camiño da Parilla, ata cruzar a M-611 no punto (X434020,41-Y4518949,36), para continuar en paralelo a ela cara ao norte. Transcorridos aproximadamente 180 m, toma o acceso á Residencia La Cristalera, para rodeala pola súa parte norte, seguindo as coordenadas (X433827,99-Y4519235,69) e (X433750,20-Y4519076,93). Aquí, alcanza o camiño que sae da residencia e discorre cara ao noroeste, ata o punto (X433260,34-Y4519180,70), onde o abandona para dirixirse cara ao encoro de Miraflores de la Sierra (X433146,685-Y4519274,05; X433024,976-Y4519255,529; X432948,42-Y4519324,40). Neste punto accede ás inmediacións do encoro, o cal rodea seguindo os vértices dunha poligonal (X432969,59-Y4519519,13), (X432823,54-Y4519677,89), (X432652,09-Y4519715,99), (X432675,38-Y4519627,09), (X432588,59-Y4519616,50), (X432613,99-Y4519558,38), (X432616,11-Y4519415,42), (X432546,26-Y4519360,38) e (X432789,66-Y4519095,80). Continúa o límite da zona periférica de protección en dirección sueste por unha pista forestal ata que esta cruza o límite do monte n.º 13 do CUP da Comunidade de Madrid «La Sierra, La Raya, Las Dehesas e outros» polo que discorría. Continúa polo seu lindeiro ata o punto de coordenadas (X434003,12-Y4517550,15) en que abandona a liña do monte e se dirixe cara ao leste por un camiño ata a súa intersección cunha pista pola cal, durante uns metros, se dirixe ao sur deixando fóra unhas naves industriais, seguindo a liña que une os puntos de coordenadas (X434271,79-Y4517646,50), (X434227,32-Y4517622,41), (X434240,28-Y4517589,06), (X434221,76-Y4517574,24), (X434249,55-Y4517485,30) (X434184,70-Y4517442,69) ata alcanzar neste último punto de novo o lindeiro do monte n.º 13 do CUP. Ao chegar á coordenada (X434459,779-Y4517201,171), continúa en liña recta ata a estrada M 611 que segue cara ao sur e abandona no seu p.q. 6 por un camiño que se dirixe ao leste e, tras cruzar o regato Zahúrdas, chega á estrada M-626. Segue esta estrada durante un tramo cara ao sueste e, ao cruzar unha pista xunto ao acceso a unha urbanización, colle a pista en dirección sur para chegar á vía do tren. Polo bordo superior do noiro, continúa cara ao sur pola vía férrea durante uns 2133 metros, para abandonar esta en dirección oeste polo chousume entre dúas leiras na coordenada (X435221,24-Y4514640,94). Segue o límite uns metros polo citado chousume cara ao oeste e ao chegar a un camiño séguese cara ao norte ata a confluencia coa estrada M-611 pola que se dirixe ao sur. Na coincidencia da estrada co núcleo urbano de Soto del Real, diríxese o límite cara ao oeste e logo ao sur, seguindo a vía pecuaria «Cañada Real Segoviana» polo seu límite máis próximo ao núcleo, deixando fóra a poboación ata chegar a cruzar o regato Escaramujal. Continúa pola vía pecuaria, dirixíndose cara á Dehesa Boyal de Soto del Real. Seguindo pola Cañada Real Segoviana, alcanza a estrada M-608 pola que segue en dirección a Manzanares El Real. Ao chegar á súa zona urbana, na urbanización Peña del Gato, deixa á súa esquerda e fóra da zona periférica de protección os terreos urbanos e urbanizables de Manzanares El Real ata chegar ao Tranco, onde practicamente alcanza o límite do parque nacional. Continúa volvendo cara ao leste e en paralelo ao río Manzanares, polo límite urbano cruzando o río e seguindo cara ao sur ata que pola estrada de acceso a Canto Cochino chega á estrada M-608, pola cal se dirixe a El Boalo. Á altura do cruzamento da estrada cun camiño nas coordenadas (X424518,02 -Y4507546,03) deixa á esquerda zonas urbanizadas seguindo primeiro a liña que une os puntos de coordenadas (X424181,52-Y4507939,39), (X424101,09-Y4507926,69), (X424105,32-Y4507835,67), (X424018,54-Y4507842,02) e despois o lindeiro da urbanización San Muriel Bonar, para alcanzar de novo a estrada M-608 e continuar por ela ata o cruzamento co acceso a El Boalo, cuxo núcleo urbano rodea deixándoo á súa esquerda ata que cruza a estrada M-617. Pola citada estrada e en dirección a Matalpino continúa e, ao chegar ao punto de coordenadas (X420504,86-Y4509270,77), abandónaa seguindo cara ao norte pola golada de Matalpino, séguese uns metros cara ao leste e, ao cruzar o GR10, diríxese cara ao norte por este camiño, para pouco despois abandonalo e dirixirse cara ao noroeste e bordear a zona urbana de Matalpino ata alcanzar á estrada M-617 en dirección a Becerril. Ao chegar á

intersección da estrada coa urbanización Vista Real, segue o límite polo lindeiro leste da urbanización e despois polo norte ata a esquina noroeste desde a cal prosegue por unha pista, primeiro cara ao suroeste e despois cara ao sur. Cando se xunta con outra pista que se dirixe ao oeste, continúa por ela ata un camiño polo que prosegue cara ao suroeste. A uns 225 metros encontra outro camiño polo que volve ao leste para achegarse, ata o seu foxo, á estrada M-607. Continúa por esa estrada cara a Navacerrada e, á altura do límite con ese termo municipal, sepárase da estrada en dirección nordeste ata o punto de coordenadas (X416019,64-Y4508843,21) desde aquí segue unha poligonal de vértices (X415786,80-Y4509177,64), (X415695,76-Y4509170,71) e (X415581,48-Y4509406,24) nestas últimas coordenadas alcanza a pista pola cal se accede desde a estrada M-607 á Casa de los Almorchones, segue esta en dirección norte e despois nordeste para, ao cruzar a pista co lindeiro do monte n.º 24 do CUP da Comunidade de Madrid «Pinar de la Barranca», propiedade do Concello de Navacerrada, continuar pola súa liña perimetral. No punto de coordenadas (X415742,94 -Y4510639,45) abandona o lindeiro co monte 24 e primeiro cara ao oeste e despois cara á estrada da Barranca segue o límite dunha cerca entre leiras. Ao chegar á estrada xira cara ao leste uns metros e despois ao norte outros rodeando e deixando fóra as ruínas do antigo sanatorio e as súas instalacións anexas, seguindo de novo durante uns metros e cara ao oeste a perimetral do monte 24. Na coordenada (X414942,19-Y4510624,17) continúa por un chousume 230 metros, para alcanzar despois o regato do Chiquillo e descender por el, ata a M-607. Continúa por esa estrada cara á súa intersección coa estrada do porto de Navacerrada seguindo pola desviación de enlace con esta. Poucos metros despois cruza ao oeste a estrada M-601 á altura do inicio do ramal de acceso desde a M-601 á M-607, aquí alcanza o límite do monte 24 polo cal continúa cara ao oeste ata enlazar co monte n.º 23 do CUP da Comunidade de Madrid «Dehesa de la Golondrina y Agregados» ata a súa confluencia coa estrada M-622, seguindo esta en dirección a Cercedilla. Ao cruzar o río que baixa do pantano de Navalmedio, remonta o límite da ZPP polo leito, ata a ponte pola cal o GR 10 accede ao núcleo urbano de Cercedilla. Continúa rodeando o núcleo de Cercedilla, que queda á súa esquerda, para chegar á beira da liña do tren, pola cal, pola aresta norte do seu trazado, se dirixe cara a Segovia. Á altura do cruzamento da vía co camiño da Solana, abandona a liña do ferrocarril e diríxese cara ao sueste e logo ao suroeste, polo límite da urbanización das Cuerdas, en Los Molinos, para chegar ao bordo da urbanización El Balcón de La Peñota e seguir pola súa rúa perimetral ata que, tras xirar esta rúa, alcanza o chousume dun predio seguindo ata o punto de coordenadas (X408407,56-Y4508279,23) e despois ao de coordenadas (X408377,92-Y4508281,35). Neste punto segue dirección noroeste polo chousume entre leiras ata alcanzar o monte n.º 40 do CUP da Comunidade de Madrid «El Pinar», propiedade do Concello de Los Molinos. Segue o límite do monte en dirección oeste ata encontrarse coa divisoria entre os termos municipais de Los Molinos e Guadarrama, ascendendo ladeira arriba pola divisoria para, ao cruzar o camiño de Los Lomitos, continuar cara á súa esquerda e chegar na subida ao Alto del León á estrada N-VI. Segue esta estrada entrando na provincia de Segovia, en dirección a San Rafael e, case finalizado o descenso do porto en Gudillos, abandona o límite a estrada N-VI coincidindo co cruzamento da perimetral do MUP 138 «Aguas Vertientes» pertencente ao Concello de El Espinar, continúa polo límite do monte en dirección leste, ata alcanzar o lindeiro do MUP 141 do Catálogo de utilidade pública da provincia de Segovia «Cotera del León», propiedade da Comunidad de la Ciudad y Tierra de Segovia, a cal percorre en dirección norte ata o punto de coordenadas (X402686,98-Y4508448,86) onde abandona o límite do MUP 141 e continúa pola do MUP n.º 148 do CUP da provincia de Segovia «Mesas del Puerto», tamén propiedade da Comunidad de la Ciudad y Tierra de Segovia, ata o punto de coordenadas (X402452,9-Y4508950,66) continuando o límite da zona periférica de protección polo lindeiro de monte do MUP 139 «Cañada de Gudillos», propiedade do Concello de El Espinar, en dirección oeste, ata aproximarse esta ao río Gudillos, coincidindo co paso sobre este unha liña de alta tensión, toma a pista nun tramo paralelo á vía ata o punto de coordenadas (X401567,74-Y4508052,50), onde pasa a apoiarse na liña férrea por debaixo de Cabeza Reina pola aresta superior do

trazado primeiro, e despois, por un camiño situado augas arriba e paralelo á vía e en dirección a Segovia. Continúa por este ata cruzar o lindeiro do citado monte n.º 139, continuando por este, primeiro en dirección leste e despois norte ata alcanzar de novo pola perimetral do MUP 148, que percorre en dirección norte, ata o punto de coordenadas (X401032,45-Y4510958,15). Desde este diríxese ao río Moros no punto de coordenadas (X401080,33-Y4511030,48) baixando uns metros polo seu leito para, neste punto de coordenadas (X400977,54-Y4511073,61), continuar en liña recta ata o punto de coordenadas (X400851,74-Y4511349,86) no que alcanza un chousume polo que se dirixe cara ao leste ata o «cordel» de La Campanilla. Neste lugar, casa de Venta Quemada, o límite segue en dirección máis ou menos noroeste primeiro polo lindeiro setentrional do «cordel» de La Campanilla e despois polo bordo dereito en sentido Segovia da explanación da liña de ferrocarril. Continuando pola vía férrea ata un regato de leito discontinuo na estación de Otero de Herreros no punto de coordenadas (X398411,77-Y4517188,61), desde aquí sepárase da vía seguindo un chousume en dirección nordeste uns 130 metros ata alcanzar un regueiro que percorre ata o punto de coordenadas (X398940,64-Y4516995,75) onde encontra outro chousume que percorre en dirección norte, sueste e despois nordeste ata o punto (X399459,37-Y4517562,21) e segue a poligonal (X399405,19-Y4517859,09), (X399479,24-Y4517962,45), (X399116,69-Y4518386,26), (X398915,88-Y4518359,70) alcanzando de novo a vía do tren e continuando esta como límite. Cruza a Cañada Real Soriana Occidental e prosegue pola vía de tren, ata alcanzar a AP-61, que serve de límite uns metros ata chegar ao Cordel de la Ribera de Los Molinos, o cal toma para excluír a parcela 80002 do polígono 8 e continuar paralelo á AP-61 ata o cruzamento coa estrada N-603, pola cal continúa en dirección a Segovia polo límite dereito da explanación. Ao chegar ao núcleo urbano de Revenga, deixa este á súa esquerda, fóra da zona periférica de protección, e no seu límite norte prosegue polo Camino del Pasadero, do cal se separa para excluír as parcelas de labor 136 e 137 do polígono 21, e despois volver de novo ao camiño, continuando o seu trazado ata que chega á estrada de Revenga á Granja, pola que continúa durante uns metros en dirección nordeste, para alcanzar a Vereda del Retamal ou de Juarrillos e continuala en dirección sur ata enlazar co camiño ao Cordel de Santillana, xusto antes de alcanzar a Cañada Real Soriana Occidental. Continúa polo citado camiño ata o regato da Fuentecilla, o cal remonta ata cruzar a Cañada Real, xira cara ao leste, polo límite da Cañada durante uns metros e despois por un chousume, para logo, en dirección sur, seguir un camiño e, na súa intersección coa valgada que dá orixe ao regato antes citado, remontar a barronca ata chegar ata un couto real do límite do Monte Matas de Valsaín n.º 1 do CUP da provincia de Segovia. Desde este punto, en dirección nordeste, continúa o límite coa derrega antes citada coincidente co lindeiro entre os termos municipais de Segovia e o Real Sitio de San Ildefonso, ata o punto de coordenadas (X411044,34-Y4527714,52) onde se separa o lindeiro do valo de pedra polo que transcorreu nos últimos metros e, en dirección leste, conéctase coa Pista de Matabueyes. Segue cara ao leste ata o punto de coordenadas (X411827,16-Y4528335,72) onde toma unha pista á dereita que conecta coa Pista Matabueyes-Jardincillo, a cal percorre para despois continuar pola Pista Robledo-Jardinillo ata a estrada do antigo campamento de Robledo a Valsaín con dirección a esta poboación. Paralelo á estrada existe un chousume que delimita a instalación dunha granxa escola. Cando este se separa da estrada en dirección leste, o límite continúa polo chousume que despois xira cara ao norte ata o seu cruzamento coa estrada de Revenga á Granja. En todo este tramo de chousume linda co cantón C4 do Monte Matas de Valsaín. Despois cruza a estrada en dirección norte para alcanzar a estrada CL 601 por cuxa marxe continúa en dirección á Granja ata cruzar a ponte de Segovia sobre o encoro do Pontón. Despois de cruzalo abandona a estrada e continúa por un camiño sensiblemente paralelo ao encoro e rodeando a depuradora polo sur, ata alcanzar o Arroyo del Estudiante e, xunto a unha esquina da zona agrícola coñecida como «Las Parcelas de Judiones», alcanzar o límite do Monte Matas de Valsaín no seu cantón B1 e, seguindo este límite definido por marcos para pasar por detrás do Campo de Polo, e despois de cruzar a estrada CL 601 alcanzar a tapia dos Jardines del

Palacio de La Granja e continuar por ela primeiro cara ao sueste e despois cara ao nordeste para abandonar a súa derrega no lugar do Esquinazo, punto máis alto dos xardíns. Aquí cruza na mesma dirección a Cañada Real de las Merinas e prosegue durante uns metros cara ao noroeste polo límite da Cañada. Desde aquí rodea, deixando á súa esquerda os terreos urbanos ou urbanizables do núcleo urbano da granxa, lindando tamén coa quinta La Saúca, para chegar ao camiño da Casa de las Vacas. Segue este camiño uns metros cara ao norte e, ao encontrarse cun chousume á súa dereita, continúa cara ao leste por unha poligonal que deixa fóra as casas, estanques e outros terreos da quinta de La Saúca. Os vértices correspóndense coas seguintes coordenadas (X415501,33-Y4529605,79), (X415626,95Y-4529522,35) (X415975,86-Y4529493,42), (X416171,68-Y4529647,16), (X416482,84-Y4530257,75) (X416455,12-Y4530328,61), (X416004,78-Y4530294,58), (X415924,52-Y4529988,87), (X415805,99-Y4530004,49). Neste punto, continúa pola pista de terra cara ao norte que despois se une con outra ao sur do Rancho de la Tejera, pola cal xira cara ao leste uns metros para logo abandonala ao cruzar o regato da Atalaya. Remonta polo regato ata cruzar o Camino Cambroñeros, o cal percorre a media ladeira o Pico de la Atalaya, dirixíndose ao oeste cara á Cañada Real Soriana Occidental. Toma a marxe occidental desta dirixíndose cara ao norte. Despois de atravesar terreos de varios termos municipais e na divisoria entre os de Santo Domingo de Pirón e Sotosalbos, xira ao norte pola Cañada Tenzuela e alcanza a estrada N 110. Prosegue por esta atravesando o municipio de Sotosalvos, e inténase no de Collado Hermoso ata o punto de coordenadas (X422326,98-Y4543236,10) onde abandona a estrada deixando fóra unha serie de cercas, para logo seguir unha masa arborizada ata alcanzar un camiño no punto de coordenadas (X423091,82-Y4542701,07); desde aquí segue uns metros cara ao norte por un camiño e no punto de coordenadas (X423025,67-Y4542806,90) abandona o camiño para alcanzar outro paralelo no punto de coordenadas (X423155,32-Y4542965,66), o cal segue ata a derrega co monte da MUP 134 Dehesa Toconal, propiedade do Concello de Collado Hermoso, que percorre para incluílo e volver alcanzar a Cañada Real Soriana Occidental no límite entre Collado Hermoso e La Salceda. Continúa pola marxe occidental da Cañada ata alcanzar no punto de coordenadas (X425743,11-Y4545475,22) o límite do MUP 163 «Sierra ou Data», pertencente ao Concello de Santiuste de Pedraza, continuando polo dito límite ata o punto de coordenadas (X425922,43-Y4545638,61) onde toma como límite a marxe norte da Cañada Real Soriana Occidental ata o punto de coordenadas (X426828,16-Y4545761,79) onde volve tomar como límite a N 110 ata pouco antes do pq. 164, onde abandona o límite da zona periférica de protección da estrada, continuando polo trazado antigo desta, deixando fóra unha leira de forma triangular á súa esquerda e volvendo pola Cañada á estrada N 110 pola que continúa na mesma dirección ata un chousume existente ao sur pasado o p.q. 162 e a estrada V-6112. Segue cara ao sur polo chousume para alcanzar a estrada veciñal e continuar un tramo por ela de algo máis de 200 metros. Neste punto continúa por outro chousume existente á esquerda da estrada (sentido Navafría) ata o cruzamento coa Cañada Real. Cruza a Cañada e continúa polo Camino Lagunilla 1021. No punto de coordenadas (X429121,28-Y4544570,40) xira o límite cara ao leste, seguindo polo sur dunha serie de cercas no lugar coñecido como Matallana, ata alcanzar o punto (X429476,88-Y4544505,62) a Colada del Bosque ata o punto (X430136,29-Y4544339,99) onde a abandona para seguir uns cercados en dirección leste e alcanzar un camiño no punto de coordenadas (X430448,46-Y4544376,99). Cambia de rumbo, dirixíndose cara ao sur por uns chousumes para cruzar o río Cega á altura do cruzamento dunha pista pola que se pode acceder ao serradoiro da Tejera. Continúa o límite cara ao norte-nordeste polo Camino Horcajo pola pista e, ao chegar ao chousume da primeira nave con que cruza, diríxese por este chousume para cruzar a estrada SG- 612. Despois de cruzala xira en dirección máis ou menos norte para deixar á súa esquerda varias casas e terreos urbanos e alcanzar de novo a estrada antes mencionada continuando un tramo por ela cara ao nordeste. Cando a estrada alcanza un acceso rodado a Navafría no punto de coordenadas (X431253,45-Y4545242,57), deixa esta e diríxese ao leste por un camiño ata a Colada del Puerto, a cal continúa cara ao

norte para enlazar coa Cañada RSO e proseguir esta cara ao norte ata o seu cruzamento coa Colada de Gallegos a Matabuena, pola que continúa tamén cara ao norte ata o límite urbano, o cal deixa á esquerda para excluír varias parcelas construídas e a zona urbanizable para logo volver á Colada de Gallegos a Matabuena ata o punto (X434543,76-Y4547816,42) onde segue o cercado en dirección noroeste ata alcanzar a masa arborizada, cuxo perímetro percorre ata alcanzar a V-6111, e continúa por ela cara ao noroeste para, ao chegar á estrada N-110, utilizar esta como límite en dirección nordeste e, á altura do punto de coordenadas (X433524,89-Y4548634,36), abandona a estrada, dirixíndose en dirección leste ata o marco número 23 do MUP 194 ou «La Dehesa», percorre o seu lindeiro en dirección sur ata o marco número 33 onde o abandona e continúa polos cercados en dirección nordeste ata alcanzar a Colada del Reoyo, que segue uns metros cara ao norte, ata un camiño que continúa en dirección sueste, e que abandona no punto (X434234,65-Y4548414,65) para continuar polo Camino de Ejidos ata a Calleja de los Regueros no punto (X434607,94-Y4549013,32) e percorrer a poligonal (X434661,19-Y4548992,67), (X434765,79-Y4549106,73), (X434813,92-Y4549098,81), (X434798,89-Y4549138,11) ata o punto máis ao norte desta zona periférica de protección situado na Comunidade de Castilla y León (X434902,48-Y4549187,90) onde se iniciou a descrición.

Exclúense da zona periférica de protección, aínda que se encontran enclavados nela, os núcleos urbanos e enclaves que a continuación se referencian. A delimitación actual destes núcleos urbanos e a súa posible expansión encóntrase establecida e condicionada polo disposto nos respectivos plans de ordenación dos recursos naturais aprobados pola Comunidade de Madrid e a Xunta de Castilla y León.

Comunidade de Castilla y León.

Valsaín, xunto cos terreos das ocupacións do Monte Matas de Valsaín outorgada ao Concello do Real Sitio de San Ildefonso para almacenamento de leñas en Navalparaíso, refuxios invernales e cemiterio, así como o resto dos terreos do cemiterio e terreos que conecta este co núcleo urbano de Valsaín.

Pradera de Navalhorno.

Parcela de 7.429 m² no termo municipal de Ortigosa del Monte, que alberga unha instalación industrial que na cartografía consta como «Fábrica de Patatas».

Comunidade de Madrid.

Rascafría.

Oteruelo del Valle.

Urbanización Los Grifos.

Contorno do mosteiro de Santa María del Paular.

Alameda del Valle.

Pinilla del Valle.

Lozoya.

Dentro do espazo antes descrito existen dúas áreas correspondentes á superficie das estacións de esquí do porto de Navacerrada e Valdesquí, así como unha franxa de terreo situada entre ambas as estacións, esta si clasificada como zona periférica de protección.

A descrición realízase para cada parte, desde o seu punto situado máis ao norte e no sentido de avance das agullas do reloxo.

Delimitación da estación de esquí do porto de Navacerrada

Desde o punto situado na esquina nordeste do chousume perimetral da Estación Meteorolóxica do porto de Navacerrada (da Axencia Estatal de Meteoroloxía), diríxese cara ao sur-sueste en liña recta ata o punto de coordenadas (X414865,39-Y4516054,14), onde a pista de acceso a Cogorros dispón dunha barreira de control de acceso. Desde este punto continúa pola marxe situada máis ao norte da pista asfaltada de acceso a

Cogorros, ata chegar ás inmediacións do porto de Navacerrada no punto de coordenadas (X415238,74-Y4515828,73). Desde aquí continúa en liña recta ata o punto de coordenadas (X415355,12-Y4515846,32). Neste punto alcanza a aresta norte do noiro da estrada CL-604, pola que continúa en dirección Cotos, pasando previamente polos aparcadoiros do porto de Navacerrada. Ao chegar ao Arroyo Seco remonta este cruzando a estrada cara ao sur, chegando ao punto de coordenadas (X416486,04-Y4516077,30) a partir do cal continúa cara ao sur seguindo unha poligonal de vértices (X416501,65-Y4516066,08), (X416510,17-Y4516024,78) (X416515,72-Y4515971,10), (X416509,79-Y4515892,55), (X416505,80-Y4515839,73) (X416499,73-Y4515761,87), (X416497,21-Y4515729,55), (X416493,51-Y4515676,79) (X416487,14-Y4515635,54), (X416480,27-Y4515592,36), (X416468,52-Y4515514,83) (X416464,49-Y4515475,43), (X416459,49-Y4515426,55) e (X416461,06-Y4515425,25). Este último punto encóntrase por debaixo da estación superior da telecadeira da Bola ou Guarramillas. Desde aquí diríxese ao leste ata alcanzar a curva do camiño formigonado de acceso ao conxunto de antenas e repetidores da Bola del Mundo. Desde este punto descende pola pista de formigón que se dirixe ao porto de Navacerrada, ata o punto de coordenadas (X416129,55-Y4515259,12). Desde aquí descende pola ladeira das Guarramillas ata o punto de coordenadas (X-415509,10-Y4515290,87), continúa cara ao sur pola aresta superior da estrada M-601 ata a súa intersección coa rúa que, desde a igrexa da estación do tren, accede á estrada M-601 para continuar por ela cara ao norte ata o punto de coordenadas (X415356,64-Y4515201,61), deixando dentro do enclave os edificios e instalacións de Navacerrada, así como a estación de tren. Desde aquí segue unha poligonal de vértices (X415249,08-Y4515111,29), (X415201,46-Y4515137,57), (X415153,01-Y4515117,04), (X415164,34-Y4515113,76), (X415059,41-Y4515158,10), (415144,72-Y4515300,28), (415147,27-Y4515305,89), (X415144,80-Y4515333,80), (X415175,18-Y4515365,01), (415144,72-Y4515300,28), (X415230,19-Y4515460,25), (X415262,22-Y4515479,14), (X415299,16-Y4515546,46) e (X415303,27-Y4515586,00) ata alcanzar un camiño que accede ao aparcadoiro situado por debaixo da Venta Arias. Continúa por el ascendendo para proseguir pola beira dereita da pista de esquí do Telégrafo, deixando dentro o repetidor de telefonía, para chegar ao Alto del Telégrafo nun punto de derrega entre os montes «Pinar de Valsaín», n.º 2 do Catálogo de utilidade pública da provincia de Segovia e «Pinar Baldío», n.º 33 de utilidade pública de Madrid. Desde aquí diríxese ao punto de coordenadas (X414977,55-Y4515600,00) e (X414847,77-Y4515574,19). Desde aquí rodea, deixando dentro o sistema de neve artificial da estación de esquí do porto Navacerrada, ata a segunda columna antes da estación superior da telecadeira do Bosque. Desde este punto descende pola marxe esquerda da telecadeira ata chegar ao cruzamento da Senda Schmid. Desde aquí o límite do enclave correspóndese cunha poligonal cuxas coordenadas son (X414683,69-Y4515771,46), (X414579,59-Y4515819,69), (X414501,11-Y4515849,89), (X414417,24-Y4515888,80), (X414354,82-Y4515914,89), (X414318,67-Y4515927,28), (X414235,66-Y4515922,09), (X414251,22-Y4515970,08), (414264,19-Y4515983,48), (X414305,26-Y4515975,70), (X414376,28-Y4515957,80), (X414447,08-Y4515921,33), (X414476,47-Y4515903,93), (X414585,42-Y4515904,79), (X414755,55-Y4515838,70), (X414908,37-Y4515769,91), (X414833,28-Y4515929,91), (X414735,02-Y4516135,95), (X414712,73-Y4516236,25). En todo este tramo deixa dentro do enclave as pistas de esquí do Bosque, El Escaparate e as instalacións da residencia militar de Cogorros. Desde o último punto da poligonal diríxese á esquina noroeste do chousume perimetral da estación meteorolóxica de Navacerrada e continúa cara ao leste ata o punto de inicio.

Delimitación da estación de esquí de Valdesquí

Este enclave correspóndese coa estación de esquí de Valdesquí e a súa descrición comeza no punto situado na beira norte da estrada que vai de Cotos ao acceso desta estación, practicamente no inicio do aparcamento desta. Desde aquí rodea, deixando dentro do enclave, o aparcamento ata o punto de coordenadas (X418323,15-Y4517617,32). Desde este punto continúa en dirección sueste ata o punto de coordenadas

(X418884,10-Y4517144,64) desde onde xira ao suroeste seguindo as seguintes coordenadas e forma un arco en dirección sueste (X418824,57-Y4517037,48), (X418812,66-Y4516874,76) para alcanzar a liña divisoria entre os termos de Manzanares El Real e Rascafría no punto de coordenadas (X419061,57-Y4516462,21). Continúa polo límite municipal remontando en dirección ás Guarramillas e que, pola súa vez, é a divisoria de augas, ascendendo ao outeiro de Valdemartín, baixando despois á golada das Guarramillas e posteriormente á cota 2.248 no punto de coordenadas (X417467,69-Y4515625,41). Desde o punto anterior, o límite descende pola lomba do Noruego, que tamén é máis ou menos coincidente co límite entre os termos municipais de Rascafría e El Real Sitio de San Ildefonso, lindando co monte Las Guarramillas, propiedade da Comunidad de Ciudad y Tierra de Segovia. Tras alcanzar nas inmediacións do cume de Peña del Águila o punto de coordenadas (X417722,17-Y4517464,55), descende en liña recta máis ou menos cara ao leste e despois rodea o aparcadoiro de Valdesquí, deixándoo dentro do enclave ata o punto de inicio. Todo este tramo segue o límite descrito no anexo I.

ANEXO IV

Límites da área de influencia socioeconómica

Conforma a área de influencia socioeconómica do Parque Nacional da Serra de Guadarrama o territorio conformado polos seguintes termos municipais:

Na Comunidade de Madrid:

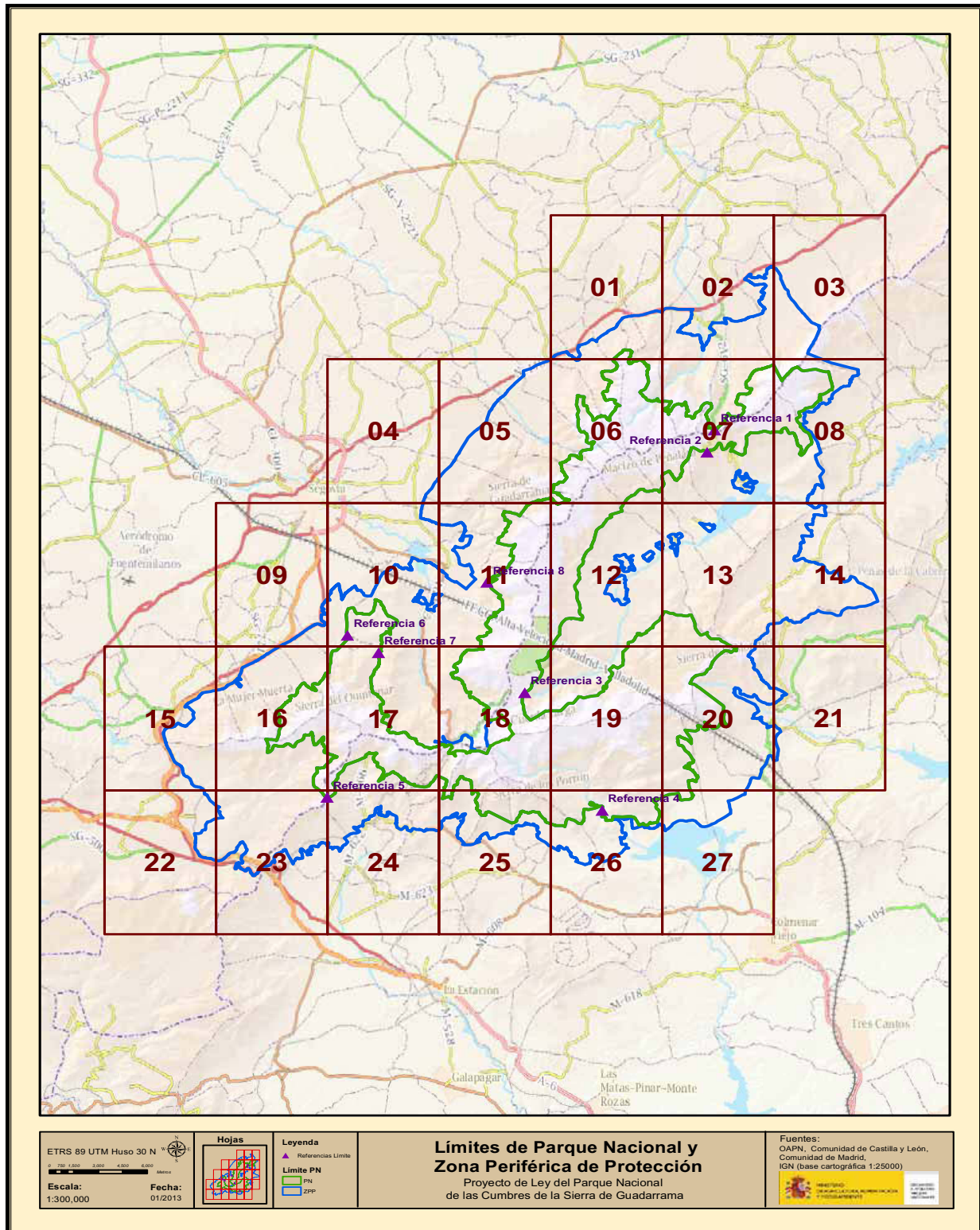
Alameda del Valle, Becerril de la Sierra, Canencia, Cercedilla, El Boalo, Guadarrama, Los Molinos, Lozoya, Manzanares El Real, Miraflores de la Sierra, Navacerrada, Navarredonda y San Mamés, Pinilla del Valle, Rascafría e Soto del Real.

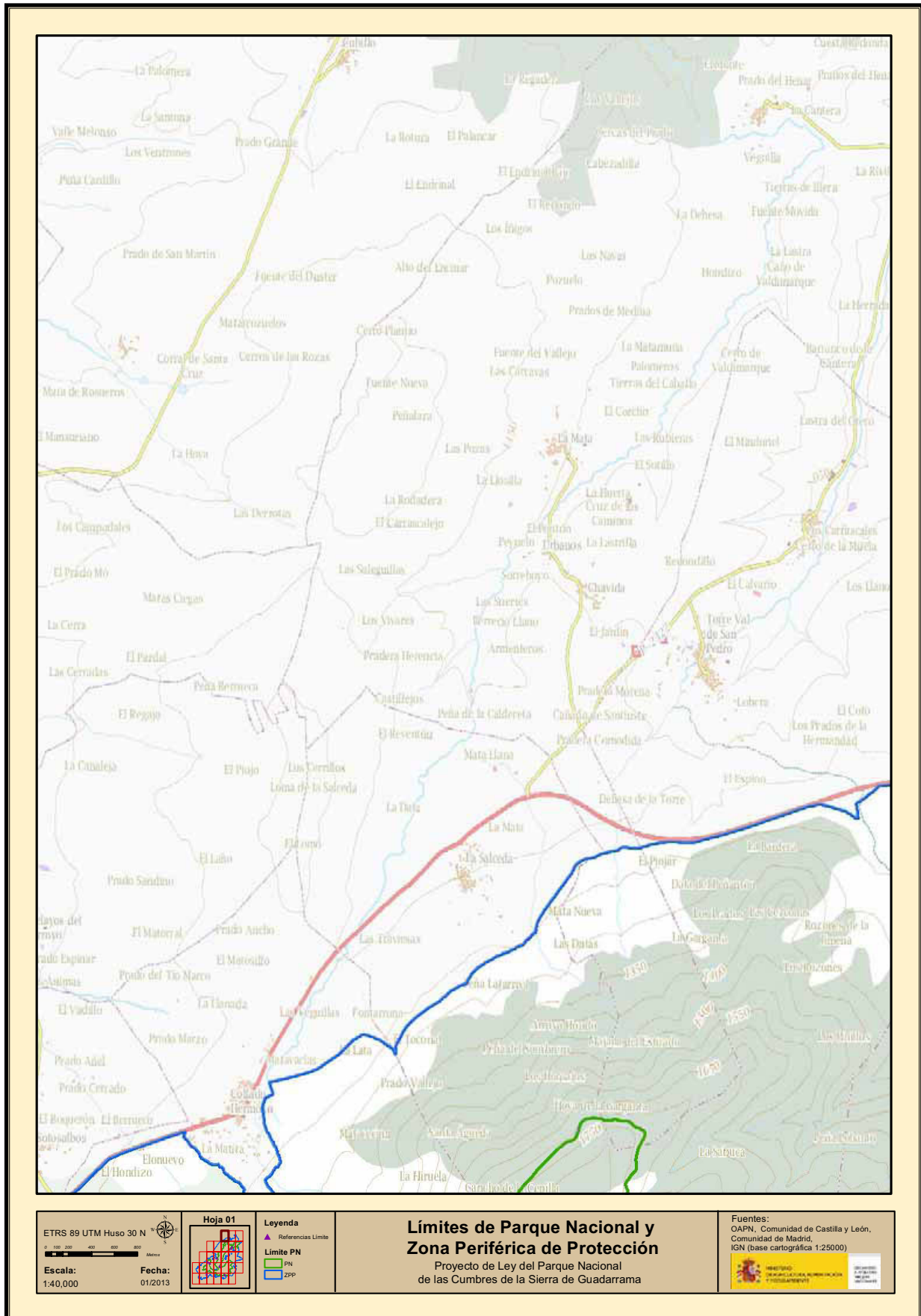
Na Comunidade de Castilla y León:

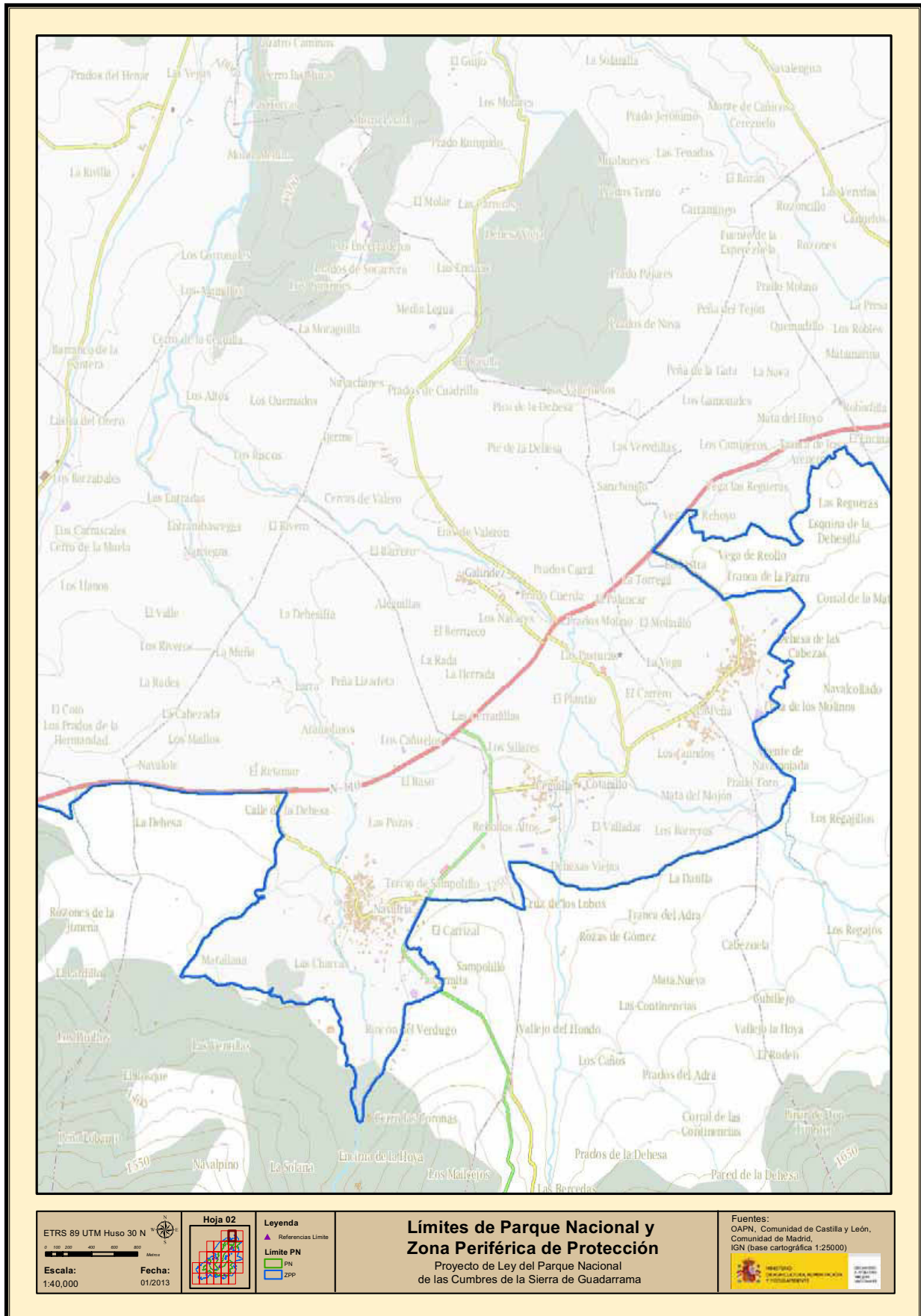
Aldealengua de Pedraza, Basardilla, Collado Hermoso, El Espinar, Gallegos, La Losa, Navafría, Navas de Riofrío, Ortigosa del Monte, Otero de Herreros, Palazuelos de Eresma, Real Sitio de San Ildefonso (La Granja), Santiuste de Pedraza, Santo Domingo de Pirón, Segovia, Sotosalbos, Torre Val de San Pedro, Torrecaballeros e Trescasas.

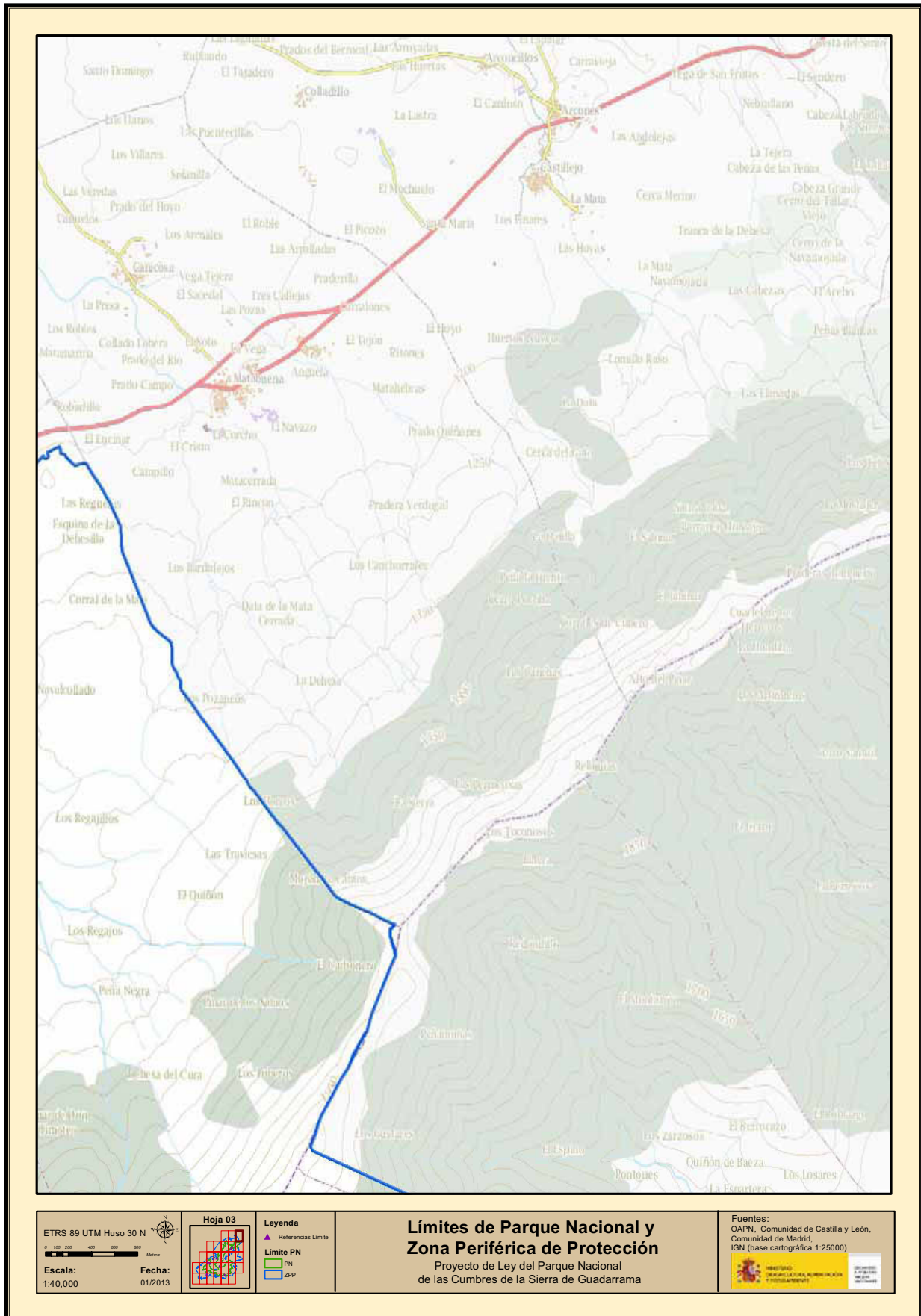
ANEXO V

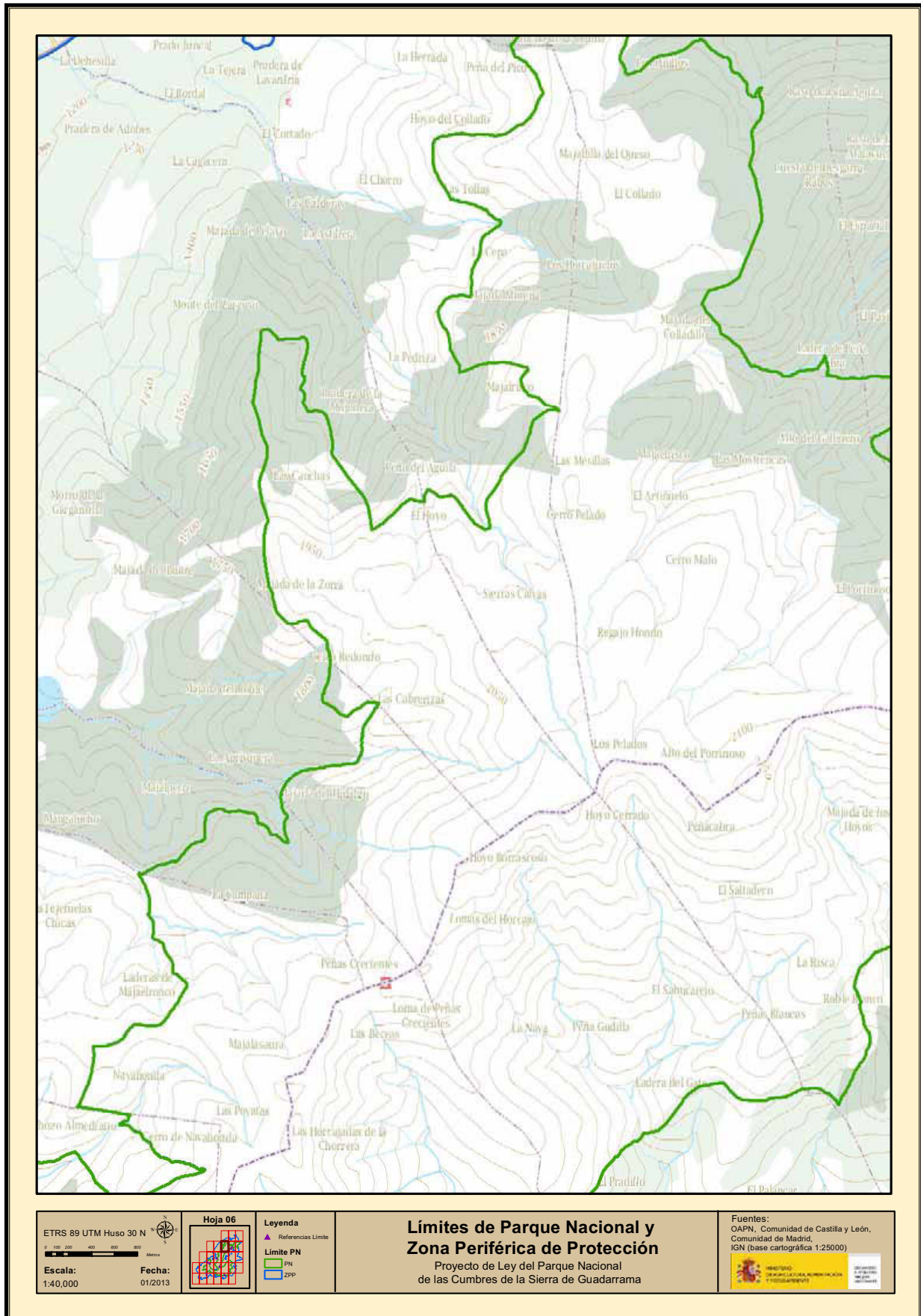
Representación cartográfica dos límites do parque nacional e da súa zona periférica de protección

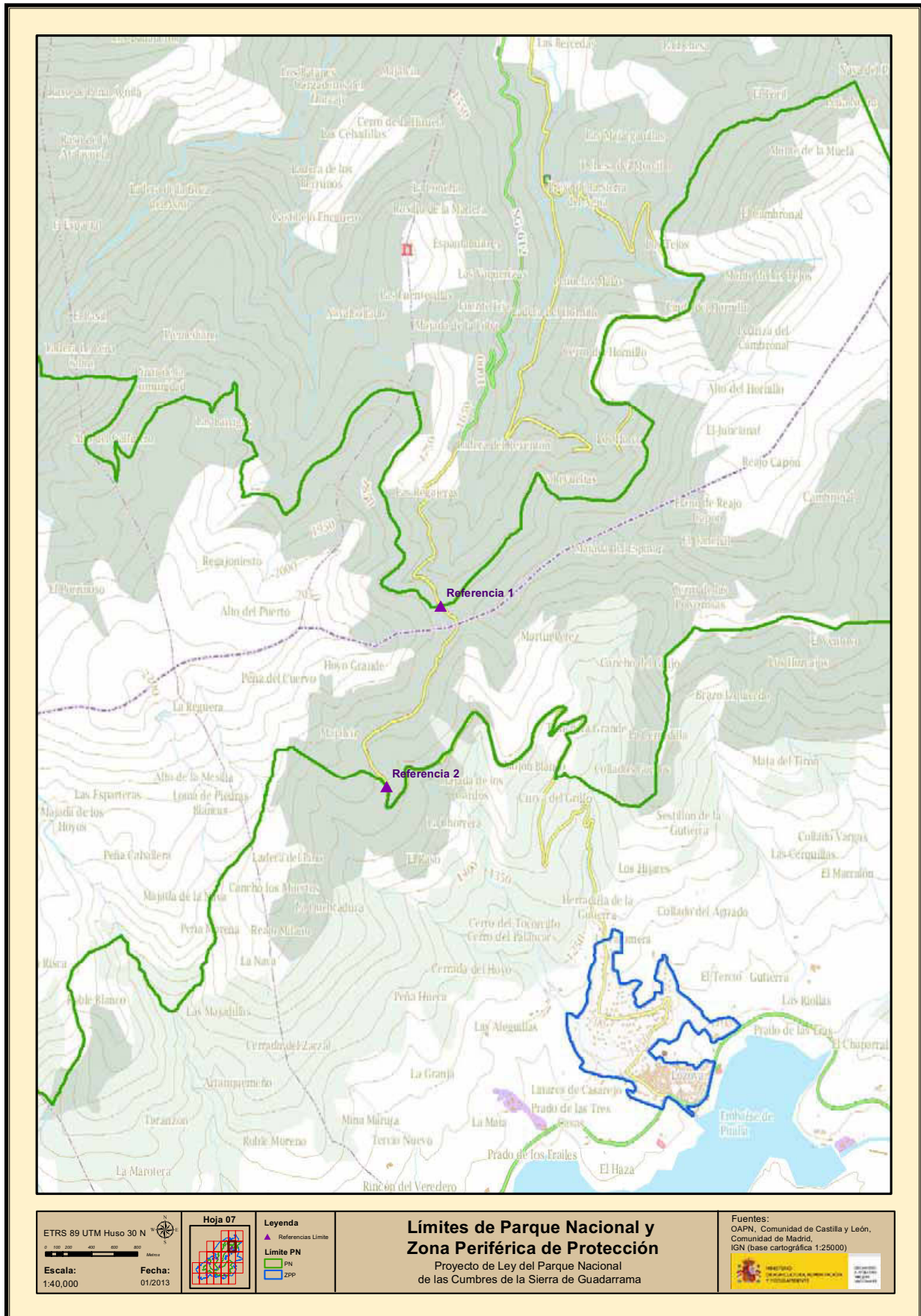

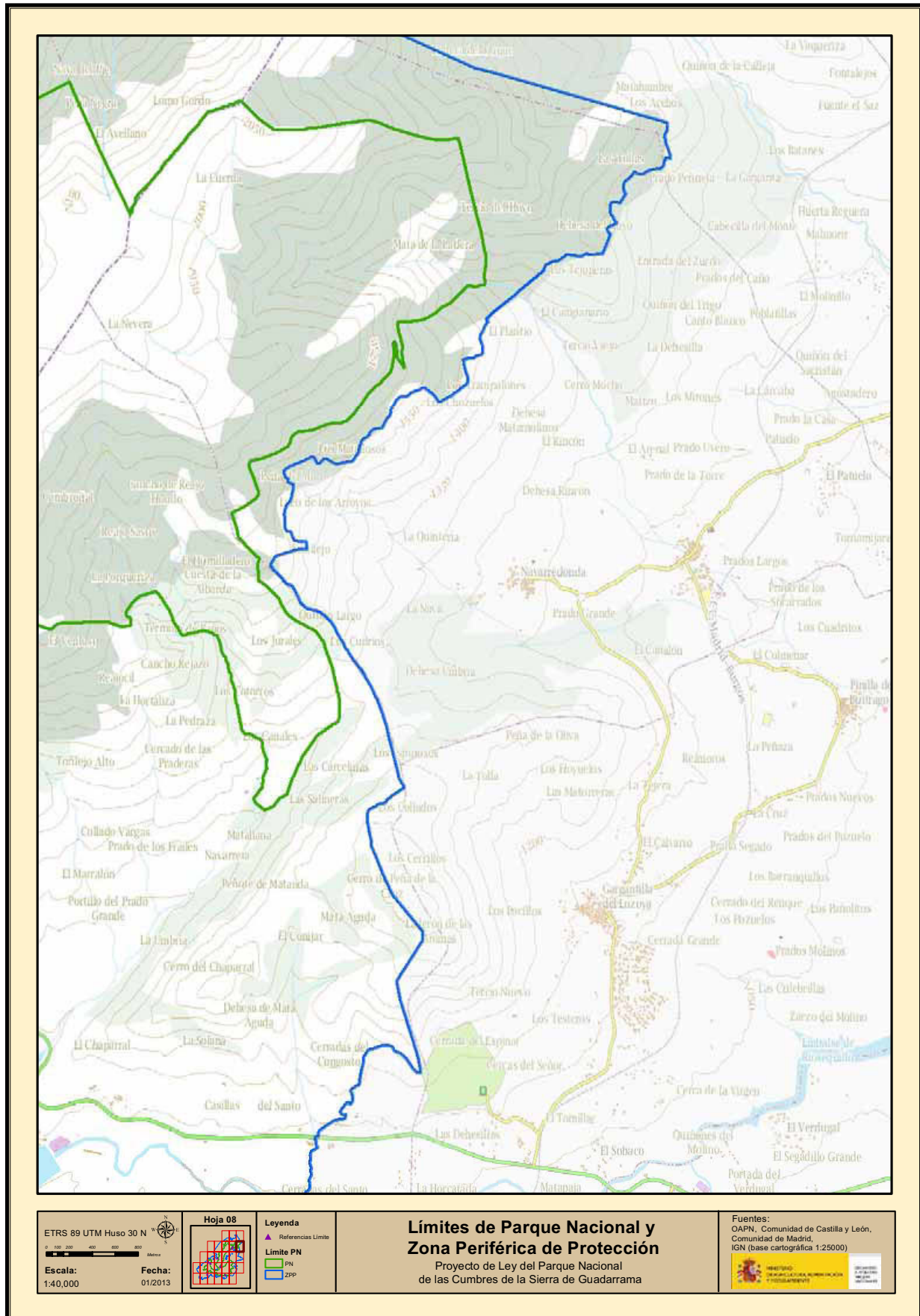

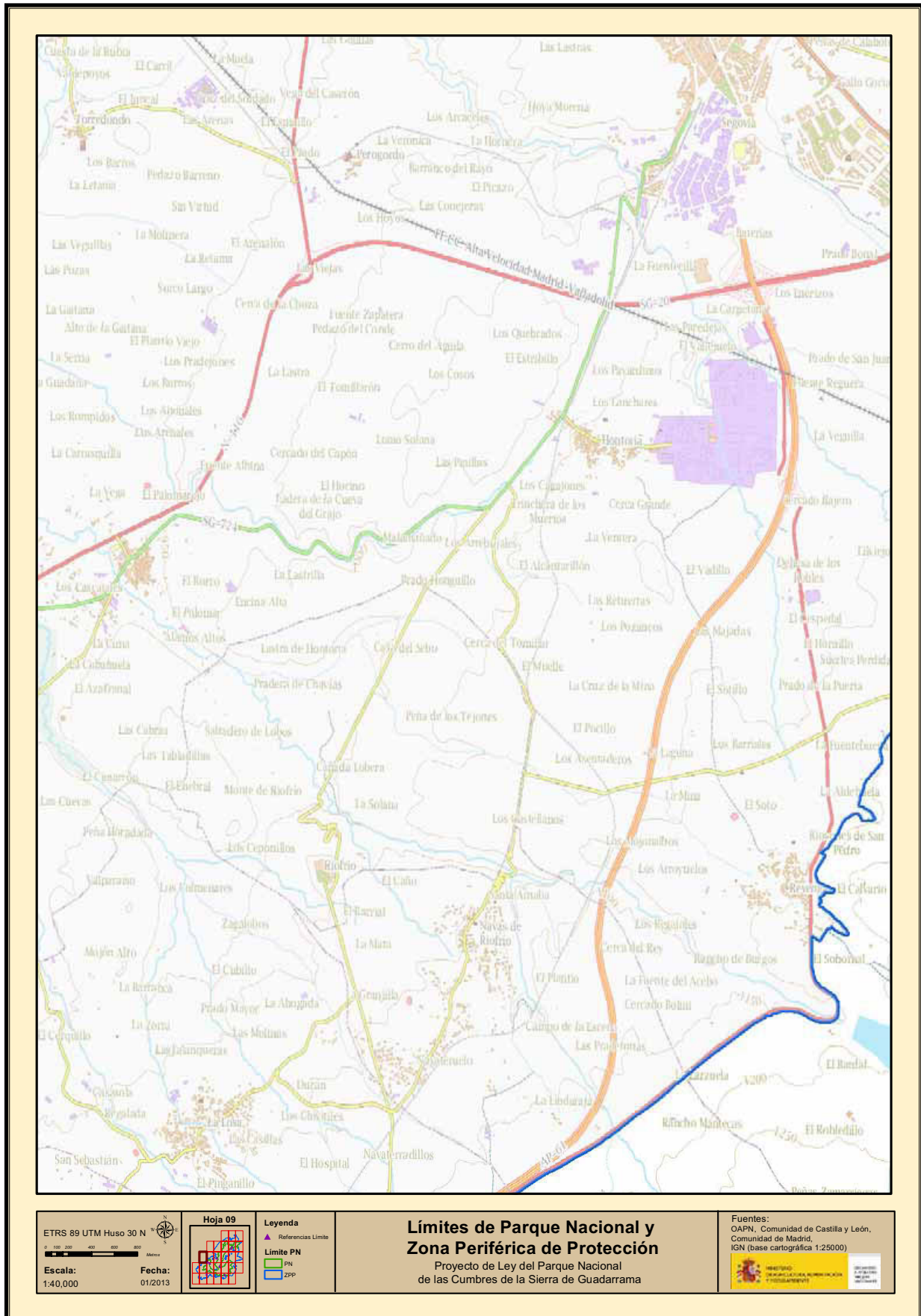

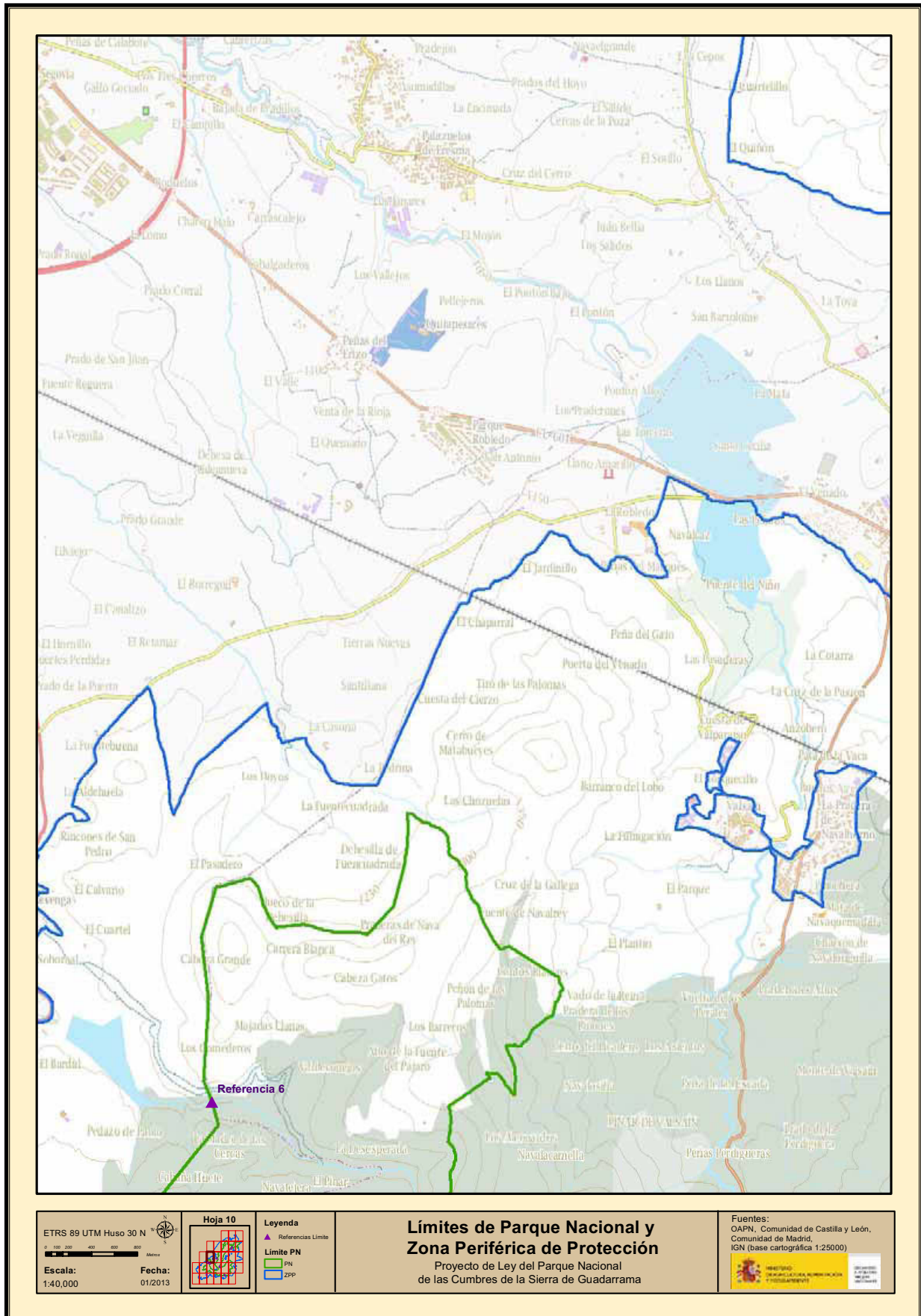

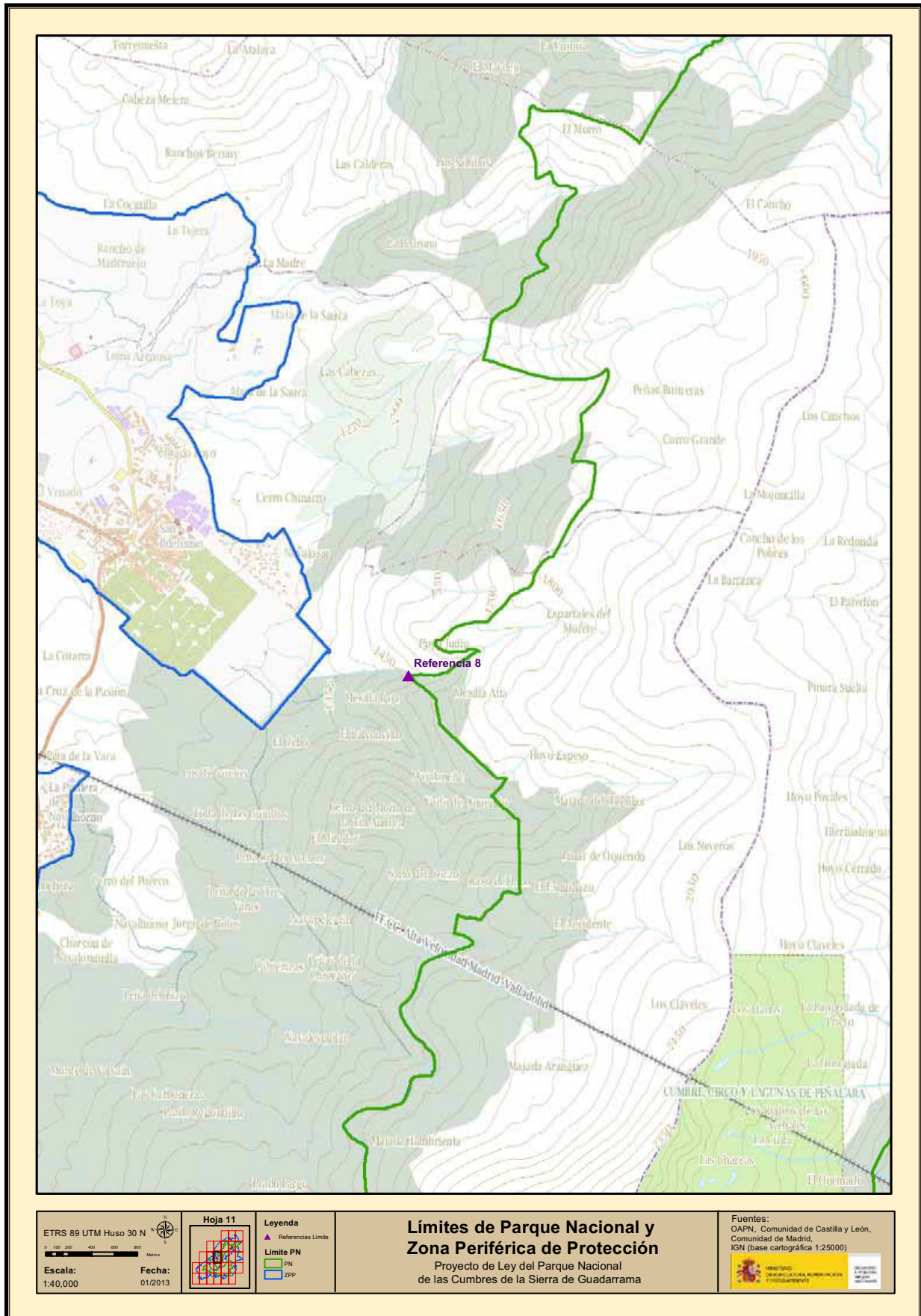

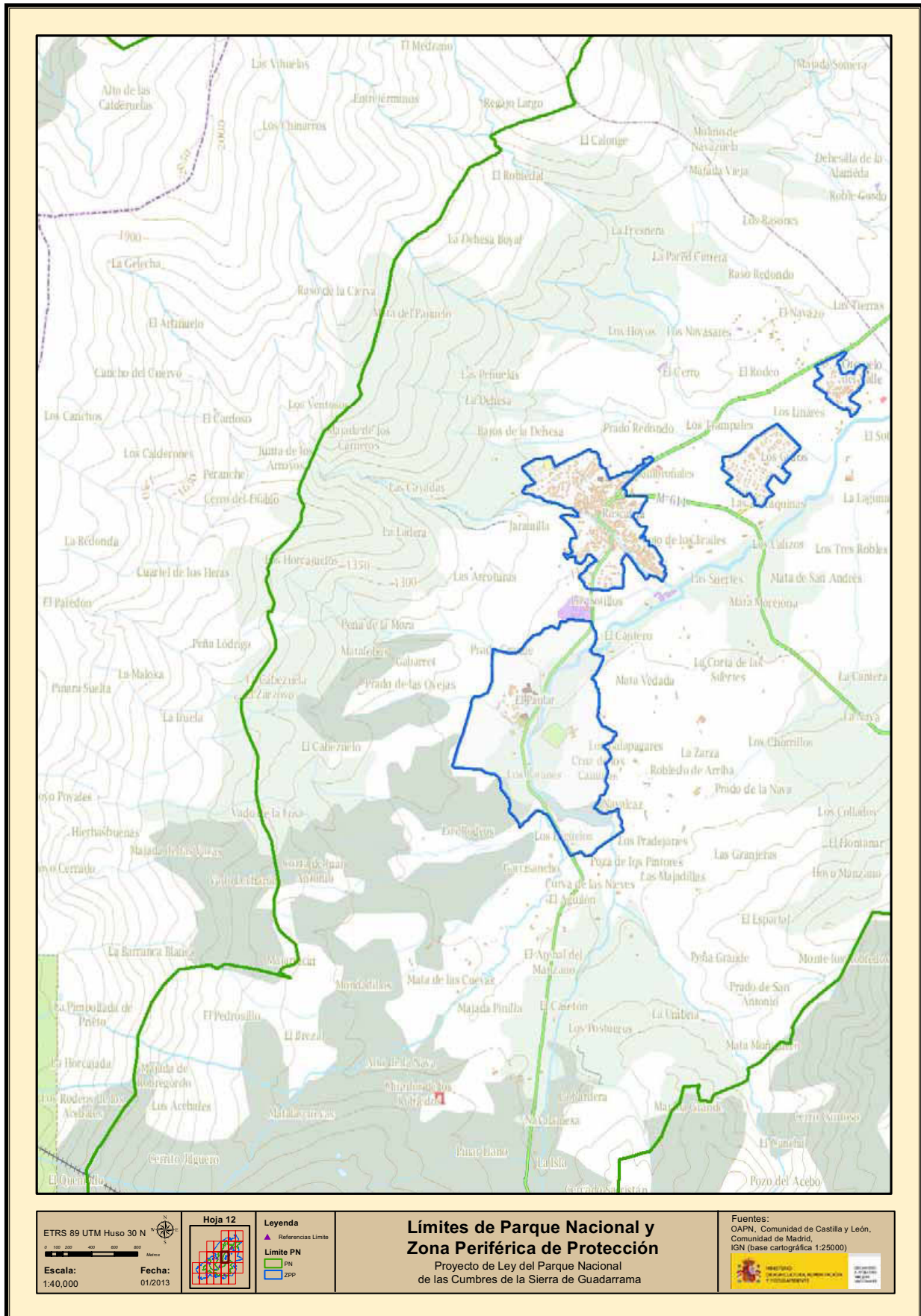

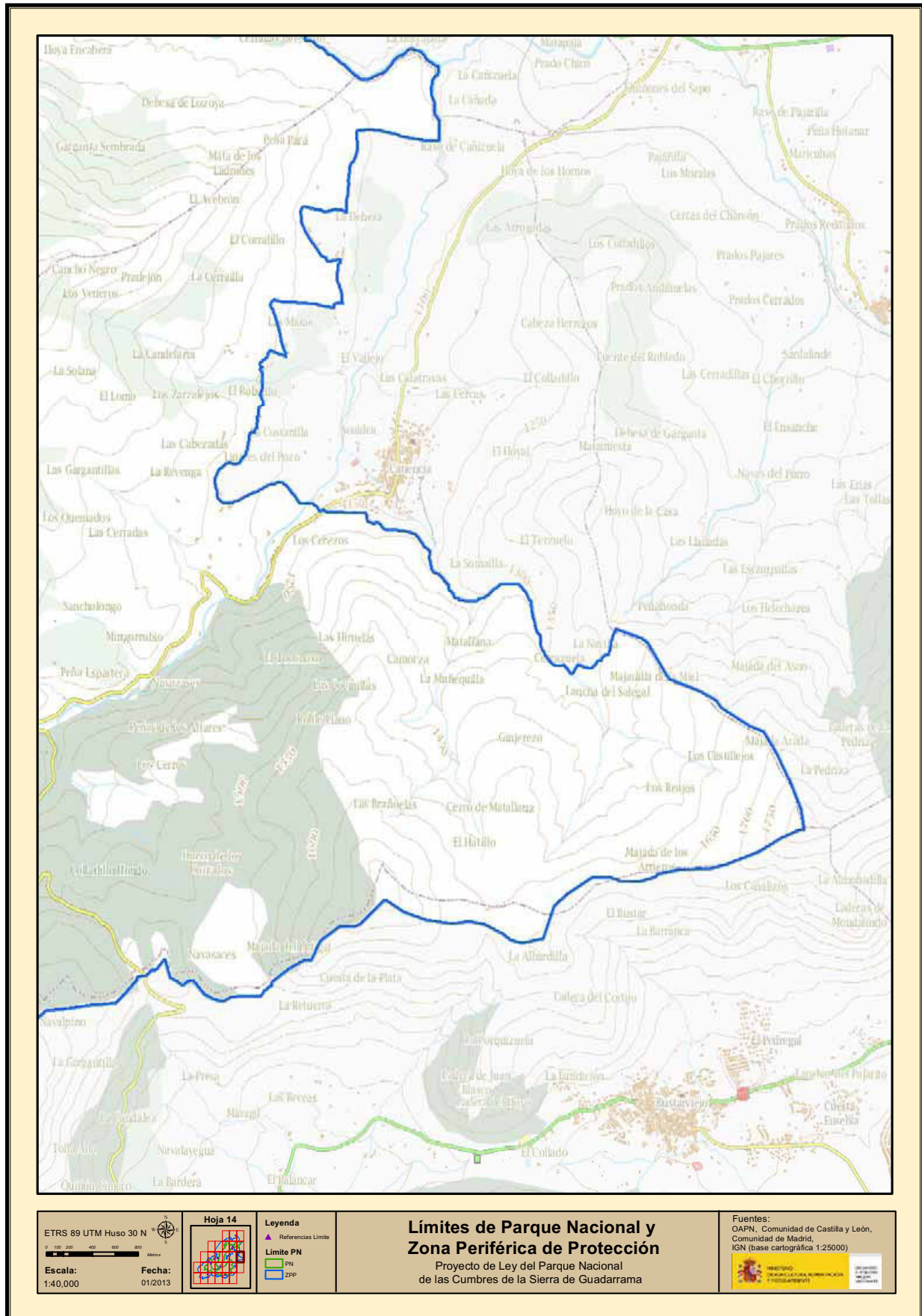

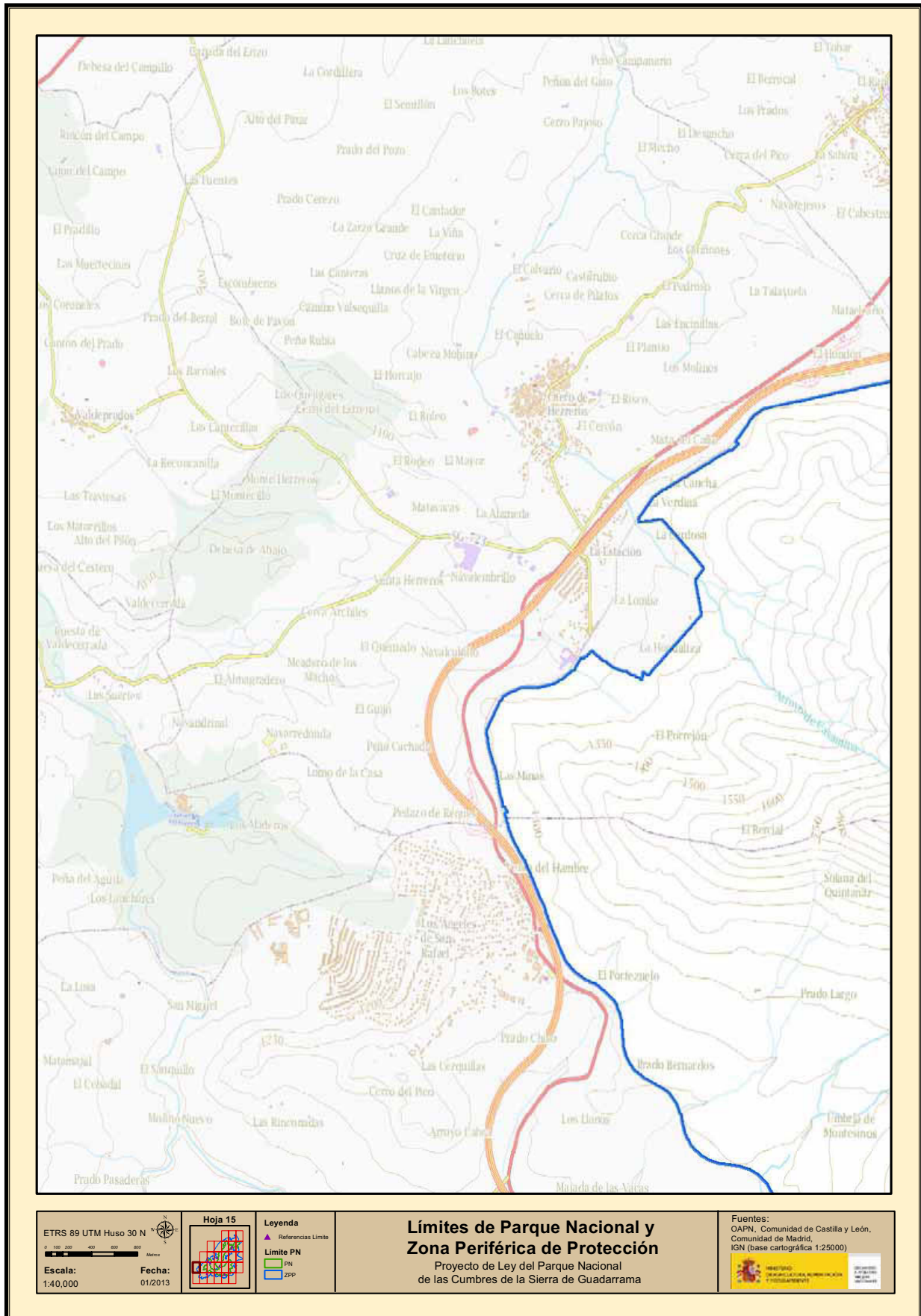

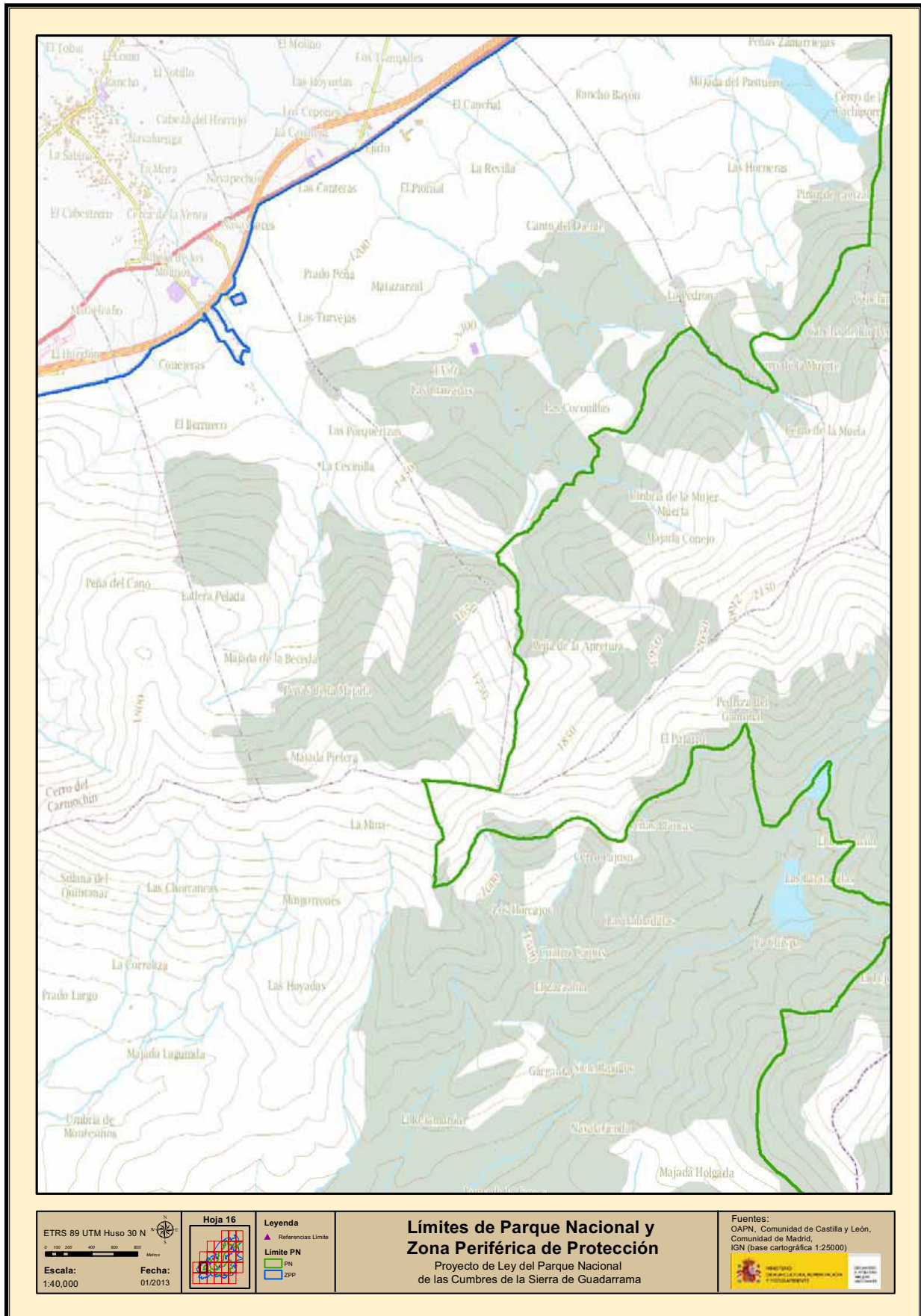

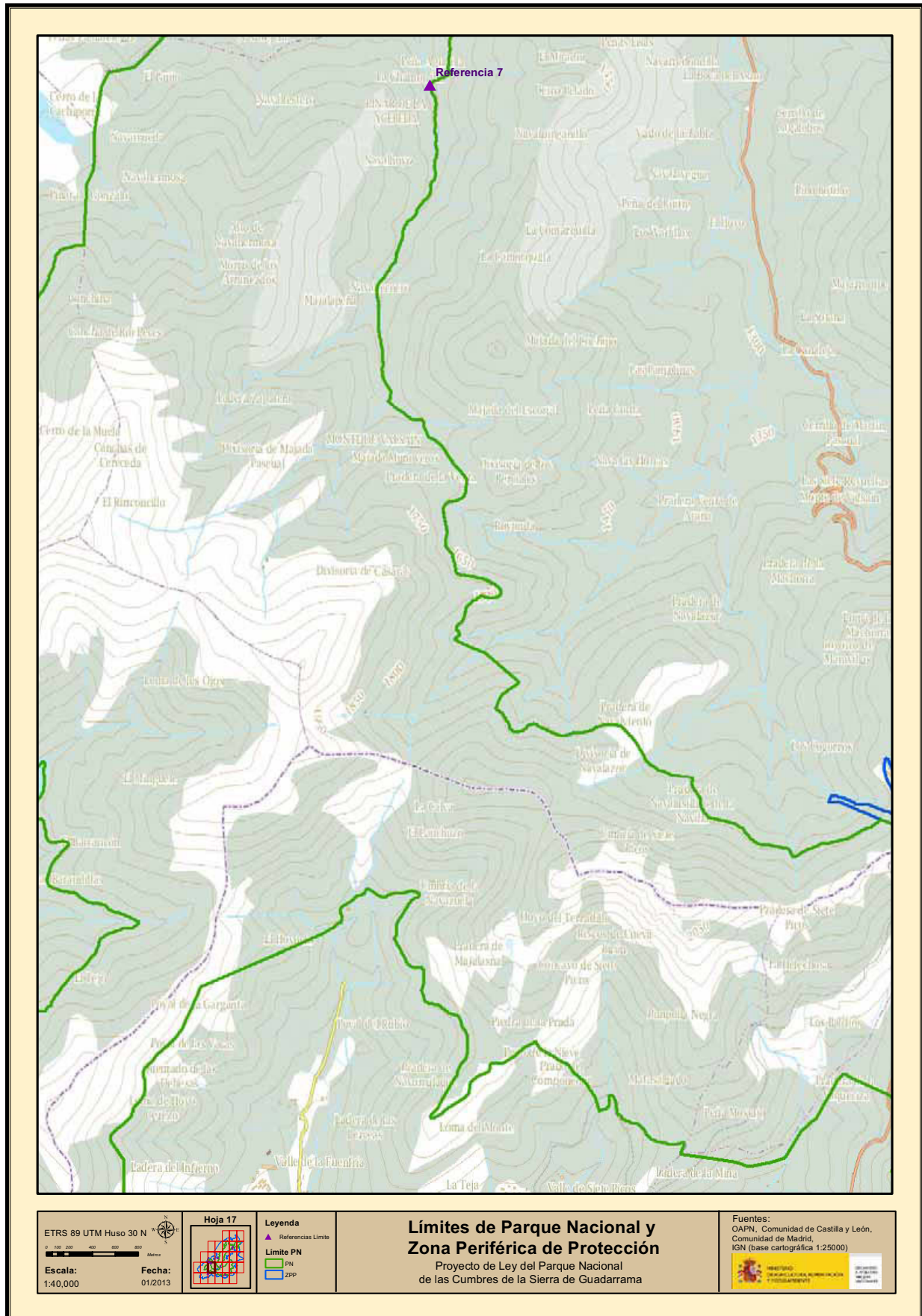

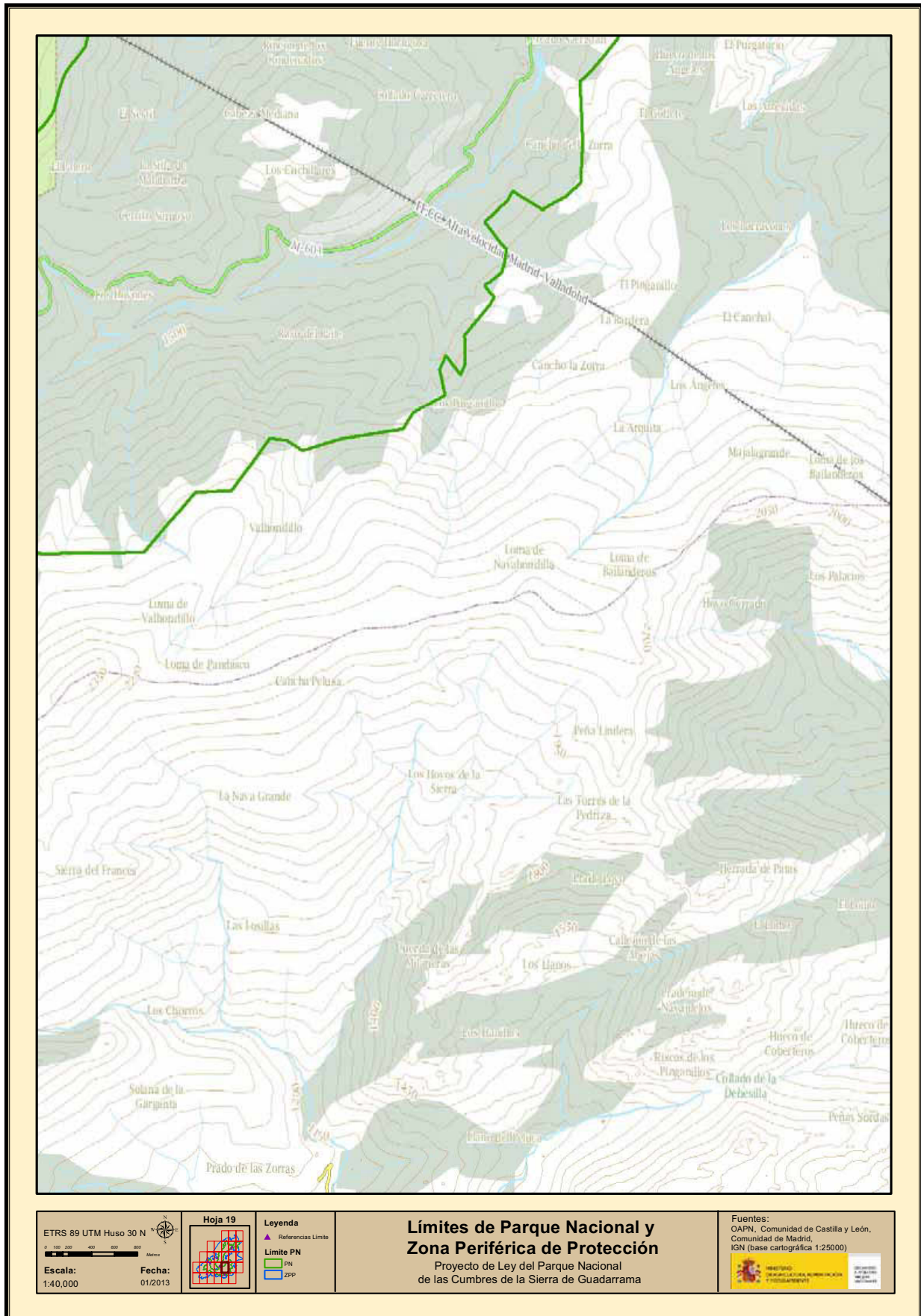

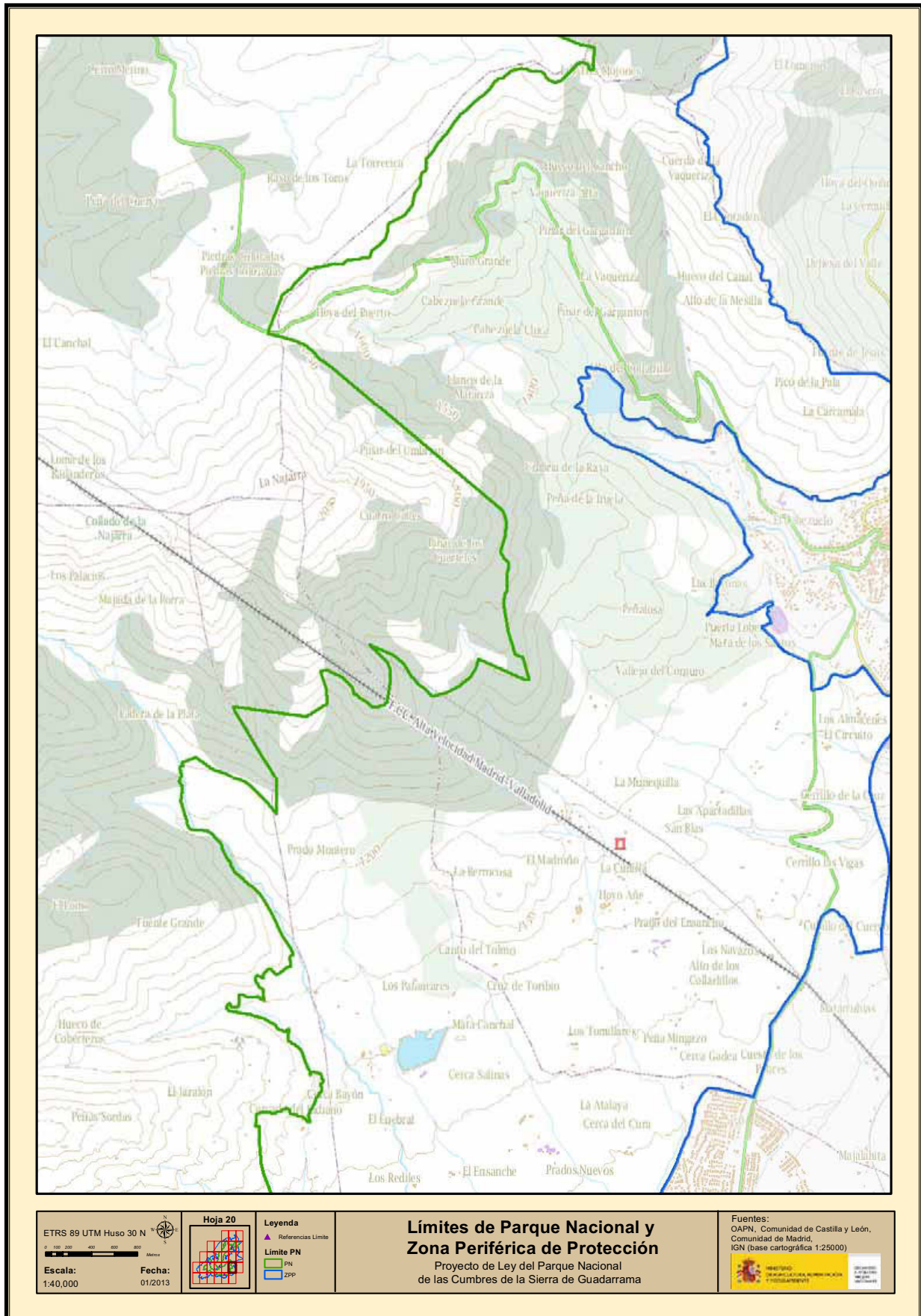

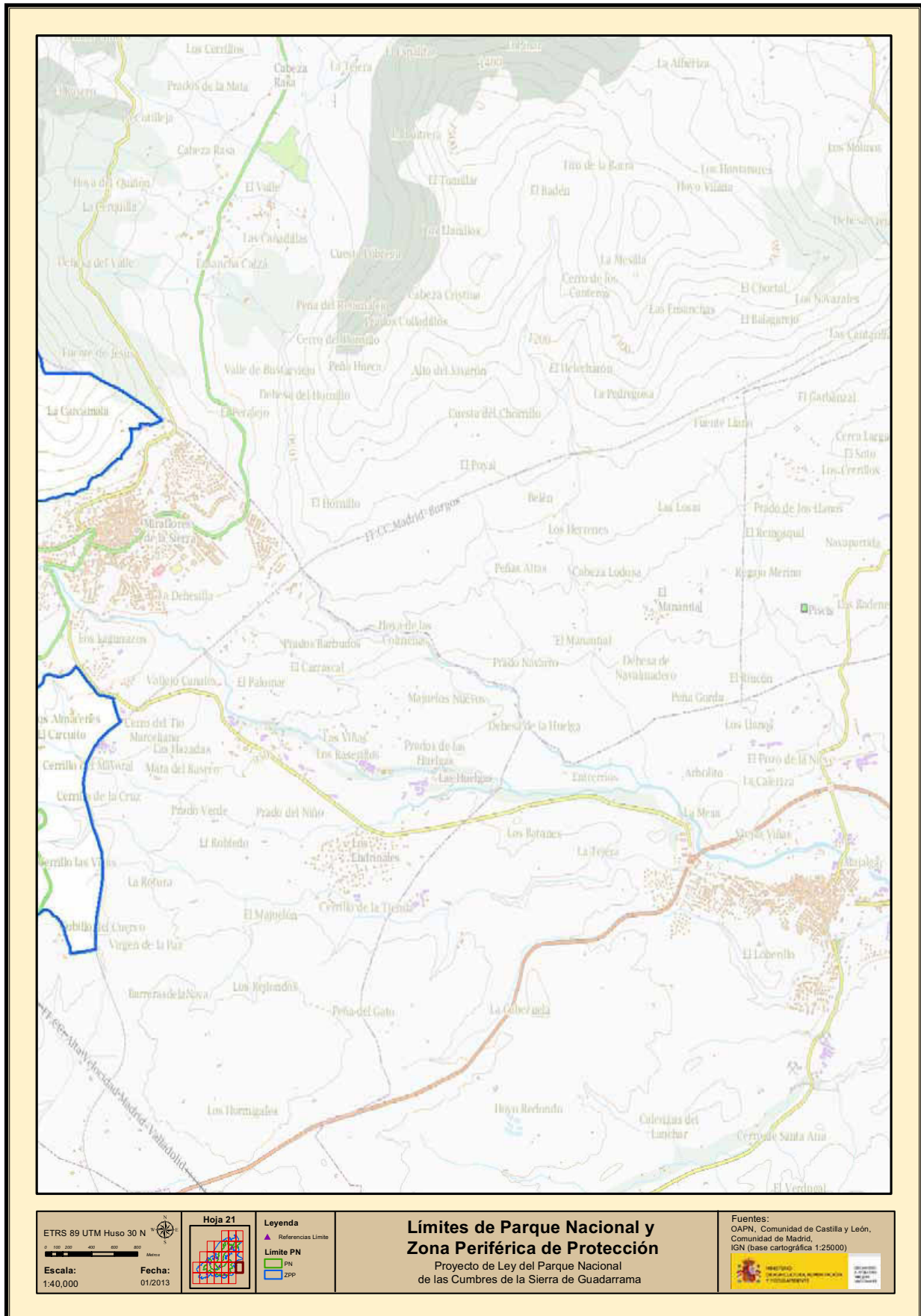

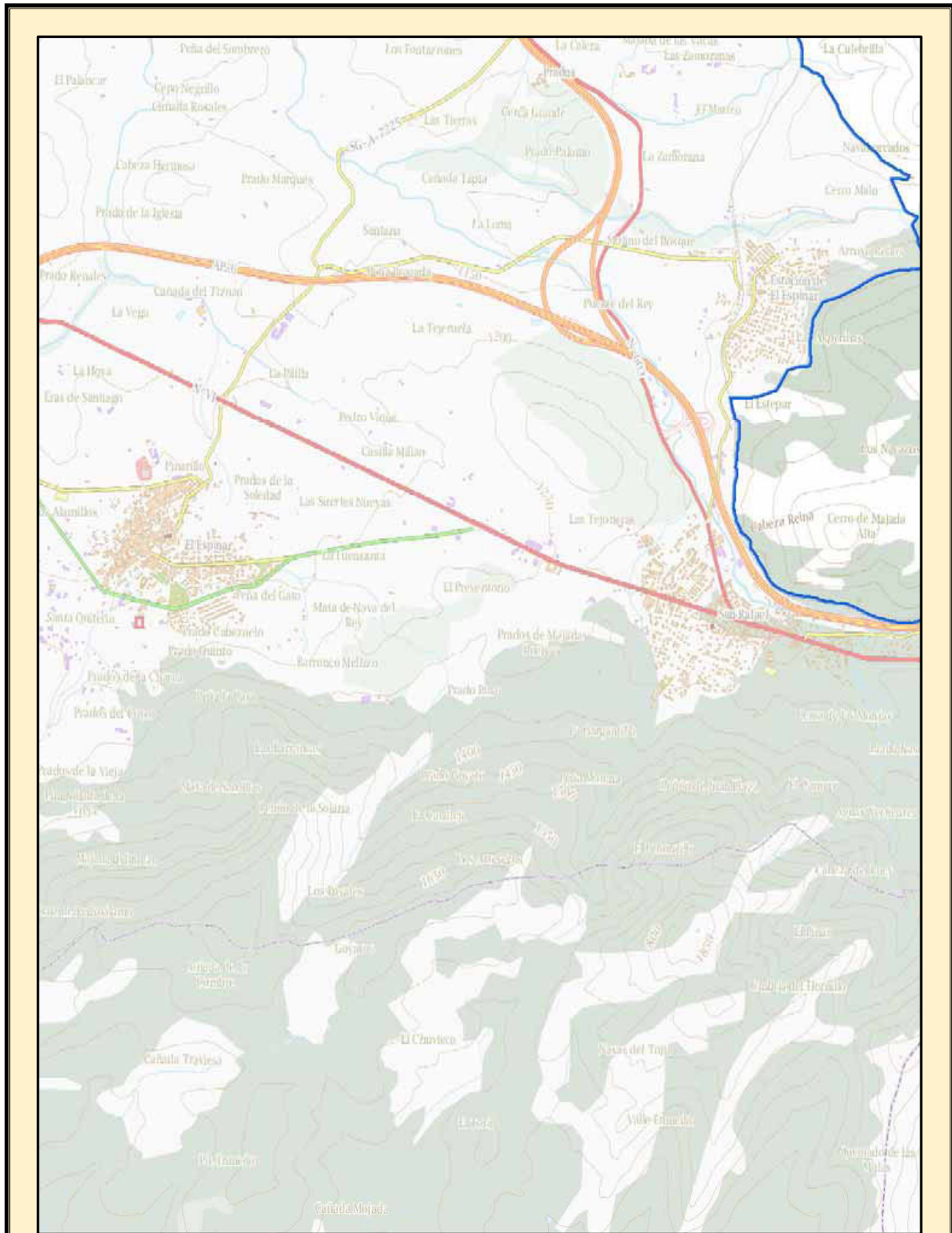

ETRS 89 UTM Huso 30 N
 Escala: 1:40.000
 Fecha: 01/2013

Legenda
 ▲ Referencias Límite
 Límite PN
 PN
 ZPP

Límites de Parque Nacional y Zona Periférica de Protección
 Proyecto de Ley del Parque Nacional de las Cumbres de la Sierra de Guadarrama

Fuentes:
 OAPN, Comunidad de Castilla y León, Comunidad de Madrid, IGN (base cartográfica 1:25000)

